ISSN 1725-2415

Επίσημη Εφημερίδα C 217

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

48ο έτος

Έκδοση στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

3 Σεπτεμβρίου 2005

Ανακοίνωση αριθ. | Περιεχόμενα | Σελίδα

I *Ανακοινώσεις*

Δικαστήριο

Απόφαση του Δικαστηρίου

2005/C 217/01 (δεύτερο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-26/00: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Καθεστώς συνδέσεως υπερποντίων χωρών και εδαφών — Εισαγωγές ζάχαρης και μιγμάτων ζάχαρης και κακάου — Κανονισμός (ΕΚ) 2423/1999 — Προσφυγή ακυρώσεως — Μέτρα διασφαλίσεως — Αναλογικότητα) 1

2005/C 217/02 Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-180/00: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Καθεστώς συνδέσεως υπερποντίων χωρών και εδαφών — Εισαγωγές ζάχαρης και μιγμάτων ζάχαρης και κακάου — Κανονισμός (ΕΚ) 465/2000 — Προσφυγή ακυρώσεως — Μέτρα διασφαλίσεως — Αναλογικότητα) 1

2005/C 217/03 Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-452/00: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Καθεστώς συνδέσεως υπερποντίων χωρών και εδαφών — Εισαγωγές ζάχαρης και μιγμάτων ζάχαρης και κακάου — Κανονισμός (ΕΚ) 2081/2000 — Προσφυγή ακυρώσεως — Μέτρα διασφαλίσεως — Αναλογικότητα) 2

2005/C 217/04 Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-57/02 P: Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αναίρεση — Συνθήκη ΕΚΑΧ — Συμπράξεις — Προσαύξηση της τιμής του κράματος — Παράλληλες συμπεριφορές — Μείωση του ποσού του προστίμου — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Δικαιώματα άμυνας) 2

2005/C 217/05 Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-65/02 P και C-73/02 P: ThyssenKrupp Stainless GMBH κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αναίρεση — Συνθήκη ΕΚΑΧ — Συμπράξεις — Προσαύξηση της τιμής του κράματος — Μείωση του ποσού του προστίμου — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Καταλογισμός της παραβάσεως — Δικαιώματα άμυνας) 3

EL

Τιμή: 18 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 12ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-304/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους — Αλιεία — Ανάθεση υποχρεώσεων ελέγχου στα κράτη μέλη — Διαπίστωση παραβάσεως με απόφαση του Δικαστηρίου — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 228 ΕΚ — Καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού — Επιβολή χρηματικής ποινής)	3
2005/C 217/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 2ας Ιουνίου 2005, στην υπόθεση C-378/02 (αίτηση του Hoge Raad για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Waterschap Zeeuws Vlaanderen κατά Staatssecretaris van Financiën (ΦΠΑ — Επενδυτικό αγαθό κτηθέν από οργανισμό δημοσίου δικαίου — Δημόσια αρχή — Πράξη πραγματοποιηθείσα υπό την ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο και πράξη πραγματοποιηθείσα υπό την ιδιότητα του μη υποκειμένου στον φόρο — Δικαίωμα εκπτώσεως και διακανονισμού)	4
2005/C 217/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 7ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-418/02 (αίτηση του Bundespatentgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG (Κοινοτικά σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Σήματα για την παροχή υπηρεσιών — Καταχώριση — Υπηρεσίες παρεχόμενες στο πλαίσιο του λιανικού εμπορίου — Διευκρίνιση του περιεχομένου των υπηρεσιών αυτών — Ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών και προϊόντων ή άλλων υπηρεσιών)	4
2005/C 217/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-135/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής — Εθνική νομοθετική ρύθμιση επιτρέπουσα τη χρήση του όρου «bio» για προϊόντα που δεν έχουν παραχθεί με βιολογικό τρόπο παραγωγής)	5
2005/C 217/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 7ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-147/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 12 ΕΚ, 149 ΕΚ και 150 ΕΚ — Προϋποθέσεις προσβάσεως στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση — Δυσμενής διάκριση)	5
2005/C 217/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-149/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Σύστημα ποσοστώσεων αλιείας — Αλιευτικές περίοδοι 1991 έως 1996)	6
2005/C 217/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 12ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-198/03 P: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά CEVA Santé Animale SA, Pfizer Enterprises Sàrl, International Federation for Animal Health (IFAH) (Αναίρεση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2377/90 — Κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα — Καθορισμός ανώτατου ορίου καταλοίπων για την προγεστερόνη — Προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας)	6
2005/C 217/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 7ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-208/03 P: Jean-Marie Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Αναίρεση — Εκλογή των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Μη ύπαρξη ενιαίας διαδικασίας για τις εκλογές — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου — Έκπτωση από το αξίωμα του μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατόπιν ποινικής καταδίκης — Πράξη με την οποία το Κοινοβούλιο «λαμβάνει υπόψη» την έκπτωση — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη μη υποκείμενη σε προσφυγή — Απαράδεκτο)	7
2005/C 217/14	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-231/03 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Consorzio Aziende Metano (Coname) κατά Comune di Cingia de' Botti (Άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 81 ΕΚ — Παραχώρηση αφορώσα τη διαχείριση της δημόσιας υπηρεσίας διανομής του φυσικού αερίου)	7
2005/C 217/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-259/03, C-260/03 και C-343/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας (Σύστημα ποσοστώσεων αλιείας — Αλιευτικές περίοδοι 1988, 1990 έως 1992 και 1994 καθώς και 1995 έως 1997)	8

EL

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-349/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 77/799/ΕΟΚ — Αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών — ΦΠΑ και έμμεσοι φόροι κατανάλωσης — Πλημμελής μεταφορά στο εθνικό δίκαιο — Έδαφος του Γιβραλτάρ)	9
2005/C 217/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 7ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-364/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 84/360/ΕΟΚ — Ατμοσφαιρική ρύπανση — Βιομηχανικές εγκαταστάσεις — Ατμοηλεκτρικός σταθμός)	9
2005/C 217/18	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-370/03: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΓΤΠΕ — Δημοσιονομικές επιπτώσεις τυγχάνουσες εφαρμογής στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών των χρηματοδοτουμένων δαπανών)	10
2005/C 217/19	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 7ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-373/03 (αίτηση του Verwaltungsgericht Freiburg): Ceyhun Aydinli κατά Land Baden-Württemberg (Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρα 6 και 7 — Ποινική καταδίκη — Ποινή φυλακίσεως — Συνέπειες επί του δικαιώματος παραμονής)	10
2005/C 217/20	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 7ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-383/03 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ergül Dogan κατά Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg (Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, και παράγραφος 2 — Ένταξη στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Ποινική καταδίκη — Ποινή φυλακίσεως — Συνέπειες για το δικαίωμα παραμονής)	11
2005/C 217/21	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-386/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Αερολιμένες — Υπηρεσίες εδάφους — Οδηγία 96/67/ΕΚ)	11
2005/C 217/22	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 12ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-403/03 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Egon Schempp κατά Finanzamt München V (Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 12 ΕΚ και 18 ΕΚ — Φόρος εισοδήματος — Δυνατότητα εκπτώσεως από το φορολογητέο εισόδημα της διατροφής που καταβάλλει ένας φορολογούμενος που κατοικεί στη Γερμανία στην πρώην σύζυγό του που κατοικεί στην Αυστρία — Απόδειξη της φορολογήσεως της διατροφής στο κράτος μέλος αυτό)	12
2005/C 217/23	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-433/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Διαπραγμάτευση, σύναψη, κύρωση και θέση σε ισχύ διμερών συμφωνιών εκ μέρους κράτους μέλους — Μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων διά πλωτής οδού — Εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας — Άρθρο 10 ΕΚ — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3921/91 και (ΕΚ) 1356/96)	12
2005/C 217/24	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-434/03 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): P. Charles, T.S. Charles-Tijmens κατά Staatssecretaris van Financiën (Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Ακίνητο χρησιμοποιούμενο εν μέρει για τις ανάγκες της επιχειρήσεως και εν μέρει για ίδιες ανάγκες)	13
2005/C 217/25	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-435/03 (αίτηση του hof van beroep te Antwerpen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): British American Tobacco International Ltd, Newman Shipping & Agency Company NV κατά Belgische Staat (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 27, παράγραφος 5 — Φόρος κύκλου εργασιών — Πεδίο εφαρμογής — Γενεσιουργός αιτία και βάση επιβολής του φόρου — Παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας — Κλοπή εμπορευμάτων από φορολογική αποθήκη)	13

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/26	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 16ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση C-456/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/44/ΕΚ — Έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων — Παραδεκτό — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική νομοθεσία — Άρθρα 3, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 2, 6, παράγραφος 2, και 8 έως 12)	14
2005/C 217/27	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 26ης Μαΐου 2005, στην υπόθεση C-465/03 (αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Kretztechnik AG κατά Finanzamt Linz (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Παροχές εξ επαχθούς αιτίας — Έκδοση μετοχών — Εισαγωγή εταιρίας στο χρηματιστήριο — Δυνατότητα εκπτώσεως ΦΠΑ)	14
2005/C 217/28	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-515/03 (αίτηση του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εισαγωγή του προϊόντος στην τρίτη χώρα προορισμού — Έννοια — Τελωνειακές διατυπώσεις της διαθέσεως στην κατανάλωση εντός της τρίτης χώρας — Μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία — Επανεισαγωγή στην Κοινότητα — Κατάχρηση δικαιώματος)	15
2005/C 217/29	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-30/04 (αίτηση του Tribunale di Bolzano για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ursel Koschitzki κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) (Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Σύνταξη γήρατος — Υπολογισμός του θεωρητικού ποσού της παροχής — Συνυπολογισμός του ποσού που απαιτείται για τη συμπλήρωση της ελάχιστης προβλεπομένης από τον νόμο συντάξεως)	15
2005/C 217/30	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-71/04 (αίτηση του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Administración del Estado κατά Xunta de Galicia (Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ) — Καθεστώς ενισχύσεων για την κατασκευή και τη μετατροπή πλοίων μη εμπίπτον στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 90/684/ΕΟΚ — Έλλειψη προηγούμενης γνωστοποιήσεως — Άρθρο 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ) — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών)	16
2005/C 217/31	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-107/04 (με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo): Comité Andaluz de Agricultura Ecológica κατά Administración General del Estado, Comité Aragonés de Agricultura Ecológica (Κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής — Εθνική νομοθετική ρύθμιση επιτρέπουσα τη χρήση του όρου «bio» για προϊόντα που δεν έχουν παραχθεί με βιολογικό τρόπο παραγωγής)	16
2005/C 217/32	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-114/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 28 ΕΚ — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Ανάκληση αδείας κυκλοφορίας στην αγορά φυτοπροστατευτικού προϊόντος αναφοράς — Ανυπαρξία περιόδου μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο υπέρ των παραλλήλων εισαγωγέων για την εκποίηση των αποθεμάτων τους)	17
2005/C 217/33	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 16ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση C-138/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 83/183/ΕΕΕ — Μεταφορά κατοικίας από ένα κράτος μέλος προς άλλο — Τέλος ταξινομήσεως αυτοκινήτων οχημάτων — Ατέλεια)	17

EL

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/34	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-141/04 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Μιχαήλ Πέρος κατά Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Εργαζόμενοι — Αναγνώριση διπλωμάτων — Μηχανολόγος μηχανικός)	18
2005/C 217/35	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-142/04 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Μαρία Ασλανίδου κατά Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας (Οδηγία 92/51/ΕΟΚ — Εργαζόμενοι — Αναγνώριση διπλωμάτων — Εργοθεραπεύτρια)	18
2005/C 217/36	Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως), της 12ης Ιουλίου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-154/04 και C-155/04 (αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)): The Queen, Alliance for Natural Health e.a. κατά Secretary of State for Health και The Queen, National Association of Health Stores e.a. κατά Secretary of State for Health e.a. (Προσέγγιση των νομοθεσιών — Συμπληρώματα διατροφής — Οδηγία 2002/46/ΕΚ — Απαγόρευση διαθέσεως στο εμπόριο των προϊόντων που δεν πληρούν τους όρους της οδηγίας — Ισχύς — Νομική βάση — Άρθρο 95 ΕΚ — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 3285/94 — Αρχές της επικουρικότητας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Ελεύθερη άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	19
2005/C 217/37	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-192/04 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Lagardère Active Broadcast κατά Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) κ.λπ. (Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Ραδιοφωνική μετάδοση φωνογραφημάτων — Εύλογη αμοιβή)	19
2005/C 217/38	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-203/04 (αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG κατά Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH (Κρέας πουλερικών — Κανόνες εμπορίας — Απαγόρευση της αναγραφής στην επισήμανση ορισμένων ενδείξεων σχετικών με τη μέθοδο εκτροφής — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1538/91)	20
2005/C 217/39	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-207/04 (αίτηση της Commissione tributaria provinciale di Novara για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Paolo Vergani κατά Agenzia delle Entrate Ufficio di Arona (Κοινωνική πολιτική — Ισότητα αμοιβών και ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Αποζημίωση εθελουσίας εξόδου — Φορολόγηση με βάση την ηλικία — Φορολογικό πλεονέκτημα)	20
2005/C 217/40	Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 7ης Ιουλίου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-304/04 και C–305/04 (αιτήσεις του Gerechtshof te Amsterdam για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Jacob Meijer BV και Eagle International Freight BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst (Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη καρτών ήχου για ηλεκτρονικούς υπολογιστές — Κύρος των κανονισμών (ΕΚ) 2086/97 και 2261/98)	21
2005/C 217/41	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 21ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-449/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/51/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)	21
2005/C 217/42	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-79/05: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 2037/2000 — Ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)	22

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/43	Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 21ης Ιουνίου 2005, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-162/03, C-185/03, C-44/04, C-45/04, C-223/04, C-224/04, C-271/04 και C-272/04 (αιτήσεις του Tribunale di Milano για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Azienda Agricola Balconi (ex Guido) κατά Regione Lombardia, κ.λπ. και Azienda Agricola Schnabl Rosa κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura κ.λπ. (Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 856/84 και 3950/92 — Ποσότητα αναφοράς — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Διοικητικές κυρώσεις — Προϋποθέσεις)	22
2005/C 217/44	Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-52/04 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Personalrat der Feuerwehr Hamburg κατά Leiter der Feuerwehr Hamburg (Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγίες 89/391/ΕΟΚ και 93/104/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Δυνάμεις άμεσης επεμβάσεως της πυροσβεστικής υπηρεσίας — Περιλαμβάνονται — Προϋποθέσεις)	23
2005/C 217/45	Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 12ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση C-80/04 P: DLD Trading Co. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Αίτηση αναιρέσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας — Δεν υφίσταται — Αντικείμενο της διαφοράς — Προδήλως απαράδεκτη)	23
2005/C 217/46	Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα), της 14ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση C-358/04 (αίτηση του Tribunale di Vicenza για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Caseificio Valdagnese Srl κατά Regione Veneto (Υποβολή προδικαστικού ερωτήματος — Απαράδεκτο)	24
2005/C 217/47	Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα), της 14ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση C-420/04 P: Γεώργιος Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Τοποθέτηση — Απόσπαση προς το συμφέρον της υπηρεσίας — Αναδρομική μεταβολή του τόπου υπηρεσίας και των σχετικών οικονομικής φύσεως δικαιωμάτων — Αναζήτηση αχρεωστήτου)	24
2005/C 217/48	Υπόθεση C-315/04: Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 23 Ιουλίου 2004 (τηλεομοιοτυπία της14ης Ιουλίου 2004) ο Raffaelle Dipace κατά της διατάξεως που εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-106/04, Raffaele Dipace κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	24
2005/C 217/49	Υπόθεση C-184/05: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 22ας Απριλίου 2005 στην υπόθεση Twoh International B.V. κατά Staatssecretaris van Financiën	25
2005/C 217/50	Υπόθεση C-239/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hof van Beroep te Brussel με απόφαση της 30ής Μαΐου 2005 στην υπόθεση B.V.B.A. Management, Training en Consultancy κατά Benelux-Merkenbureau	25
2005/C 217/51	Υπόθεση C-247/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 9 Ιουνίου 2005	26
2005/C 217/52	Υπόθεση C-250/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hessisches Finanzgericht με διάταξη της 14ης Απριλίου 2005 στην υπόθεση Turbon International GmbH — ως καθολική δικαιοδόχος της Kores Nordic Deutschland GmbH — κατά Oberfinanzdirektion Koblenz	26
2005/C 217/53	Υπόθεση C-257/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2005	27

EL

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/54	Υπόθεση C-263/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 23 Ιουνίου 2005	27
2005/C 217/55	Υπόθεση C-265/05: Αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε με απόφαση εκδοθείσα την 21η Ιουνίου 2005, στην υπόθεση José Perez Naranjo κατά Caisse régionale d'assurance maladie (CRAM) Nord-Picardie	28
2005/C 217/56	Υπόθεση C-270/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο 'Αρειος Πάγος, με απόφαση της 9ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση Αθηναϊκή Χαρτοποιία ΑΕ κατά Λ. Παναγιωτίδη κ.α.	29
2005/C 217/57	Υπόθεση C-272/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen, με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2005 στην υπόθεση Εισαγγελική Αρχή κατά 1. ..., 2. ..., 3. Werner Constant Maria Bouwens	29
2005/C 217/58	Υπόθεση C-276/05: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof με διάταξη της 24ης Μαΐου 2005 στην υπόθεση The Wellcome Foundation Ltd. κατά Paranova Pharmazeutika Handels GmbH	29
2005/C 217/59	Υπόθεση C-282/05 P: Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε στις 13 Ιουλίου 2005 (Fax: 12 Ιουλίου 2005) η εταιρία Holcim (Deutschland) AG, πρώην Alsen AG, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 21 Απριλίου 2005 το τρίτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-28/03, Holcim (Deutschland) AG, πρώην Alsen AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	30
2005/C 217/60	Υπόθεση C-294/05: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	31
2005/C 217/61	Διαγραφή της υποθέσεως C-156/02	31
2005/C 217/62	Διαγραφή της υποθέσεως C-225/03	31
2005/C 217/63	Διαγραφή της υποθέσεως C-527/03	31
2005/C 217/64	Διαγραφή της υποθέσεως C-81/04	32
2005/C 217/65	Διαγραφή της υποθέσεως C-256/04	32
2005/C 217/66	Διαγραφή της υποθέσεως C-319/04	32
2005/C 217/67	Διαγραφή της υποθέσεως C-337/04	32
2005/C 217/68	Διαγραφή των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-362/04, C-363/04, C-364/04 και C-365/04	32
2005/C 217/69	Διαγραφή της υποθέσεως C-370/04	32
2005/C 217/70	Διαγραφή της υποθέσεως C-387/04	33
2005/C 217/71	Διαγραφή της υποθέσεως C-396/04	33
2005/C 217/72	Διαγραφή της υποθέσεως C-424/04	33
2005/C 217/73	Διαγραφή της υποθέσεως C-497/04	33

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/74	Διαγραφή της υποθέσεως C-498/04	33
2005/C 217/75	Διαγραφή της υποθέσεως C-511/04	33
2005/C 217/76	Διαγραφή της υποθέσεως C-515/04	34
2005/C 217/77	Διαγραφή της υποθέσεως C-56/05	34
	ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ	
2005/C 217/78	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 5ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-387/02, Dorte Schmidt-Brown κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ((Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατηγορίες εις βάρος υπαλλήλου — Άρθρο 24 του ΚΥΚ — Απόρριψη αιτήσεως χρηματοοικονομικής αρωγής)	35
2005/C 217/79	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 28ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστικές ουσίες — Metalaxyl — Διαδικασία εγκρίσεως — Συνοπτικός φάκελος και πλήρης φάκελος — Προθεσμίες — Αρχή της αναλογικότητας — Κατάχρηση εξουσίας)	35
2005/C 217/80	Απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 30ής Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-190/03, Sanni Olesen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Υπηρεσίες παρασχεθείσες προς άλλο κράτος ή προς διεθνή οργανισμό — Έννοια του κράτους — Κύρια επαγγελματική δραστηριότητα)	36
2005/C 217/81	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 28ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-301/03, Canali Ireland Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα CANAL JEAN CO. NEW YORK — Ανακοπή του δικαιούχου του εθνικού λεκτικού σήματος CANALI — Κίνδυνος συγχύσεως)	36
2005/C 217/82	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 30ής Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-347/03, Eugénio Branco, Lda κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Υπεργολαβία — Κεκτημένα δικαιώματα — Εύλογη προθεσμία)	37
2005/C 217/83	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 5ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-370/03, Jacques Wunenburger κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Θέση διευθυντή στο γραφείο συνεργασίας της Επιτροπής EuropeAid — Ανακοίνωση κενής θέσης — Απόρριψη υποψηφιότητας — Προσφυγή ακυρώσεως — Νομιμοποίηση — Αιτιολογία — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)	37
2005/C 217/84	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 7ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-385/03, Miles Handelsgesellschaft International mbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Biker Miles» — Προγενέστερο λεκτικό σήμα MILES — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	38
2005/C 217/85	Απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 30ής Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-439/03, Ulrike Eppe κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Γενικός διαγωνισμός — Μη αποδοχή στις εξετάσεις — Απαιτούμενη επαγγελματική πείρα)	38

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/86	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 5ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-9/04, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ατύχημα — Άρθρο 73 του ΚΥΚ — Παραδεκτό — Αιτιολογία)	39
2005/C 217/87	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 6ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-148/04, TQ3 Travel Solutions Belgium SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου για τις μετακινήσεις των υπαλλήλων των θεσμικών οργάνων)	39
2005/C 217/88	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 20ής Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-361/02, Deutsche Bahn AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία ανταγωνιστή — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Λήψη θέσης — Προδήλως απαράδεκτο)	40
2005/C 217/89	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 27ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-384/03, Reti Televisive Italiane SpA (RTI) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση δίκης)	40
2005/C 217/90	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 28ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-158/04, Erich Drazdansky κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του φωνητικού κοινοτικού σήματος «UUP'S» — Προηγούμενα εθνικά φωνητικά σήματα UP — Απόρριψη αιτήματος περί αποκαταστάσεως των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νόμιμης βάσης)	41
2005/C 217/91	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 28ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-170/04, FederDoc κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 316/2004 — Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Καθεστώς των παραδοσιακών ενδείξεων — Νομικά πρόσωπα — Πρόσωπα τα οποία μια πράξη αφορά ατομικά — Απαράδεκτο)	41
2005/C 217/92	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 29ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-254/04, Σπυρίδων Παππάς του Αθανασίου κατά της Επιτροπής των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Θέση γενικού γραμματέα της Επιτροπής Περιφερειών — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου ακυρώσασας απόφαση διορισμού — Ακύρωση από το θεσμικό όργανο της προκηρύξεως της θέσεως και κίνηση νέας διαδικασίας προσλήψεως)	42
2005/C 217/93	Απόφαση του Πρωτοδικείου, της 27ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-349/04, Parfümerie Douglas GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Διαγραφή προηγούμενου σήματος — Κατάργηση δίκης)	42
2005/C 217/94	Διάταξη του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 28ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-386/04, Eridania Sadam SpA, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης — Καθεστώς τιμών — Κατανομή σε περιφέρειες — Ελλειμματικές ζώνες — Κατάταξη της Ιταλίας — Περίοδος εμπορίας 2004/2005 — Κανονισμός (ΕΚ) 1216/2004 — Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά και νομικά πρόσωπα — Απαράδεκτο)	43
2005/C 217/95	Διάταξη του Πρωτοδικείου, της 1ης Ιουλίου 2005, στην υπόθεση T-482/04, KOMSA Kommunikation Sachsen AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση δίκης)	43
2005/C 217/96	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 22ας Ιουνίου 2005, στην υπόθεση T-171/05 R, Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Υπάλληλοι — Αναστολή εκτελέσεως — Παραδεκτό)	44

EL

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/97	Υπόθεση T-186/05: Προσφυγή της εταιρίας Alenia Marconi Systems S.p.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 10 Μαΐου 2005	44
2005/C 217/98	Υπόθεση T-222/05: Προσφυγή-αγωγή του Francisco Rossi Ferreras κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 9 Ιουνίου 2005	45
2005/C 217/99	Υπόθεση T- 223/05: Αγωγή αποζημιώσεως της CAMAR Srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Ιουνίου 2005	45
2005/C 217/100	Υπόθεση T-233/05: Προσφυγή της Nomura Principal Investment Plc και της Nomura International Plc κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Ιουνίου 2005	46
2005/C 217/101	Υπόθεση T-245/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2005	46
2005/C 217/102	Υπόθεση T-246/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2005	47
2005/C 217/103	Υπόθεση T-247/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2005	48
2005/C 217/104	Υπόθεση T-248/05: Προσφυγή της MP Temporärpersonal GmbH ProAction κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε την 1η Ιουλίου 2005	49
2005/C 217/105	Υπόθεση T-249/05: Προσφυγή — αγωγή της Tineke Duyster κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Ιουνίου 2005	50
2005/C 217/106	Υπόθεση T-250/05: Προσφυγή της European Dynamics S.A. κατά της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2005	50
2005/C 217/107	Υπόθεση T-251/05: Προσφυγή της Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, S.A., κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Ιουλίου 2005	51
2005/C 217/108	Υπόθεση T-255/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 8 Ιουλίου 2005	52
2005/C 217/109	Υπόθεση T-259/05: Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Ιουλίου 2005	52
2005/C 217/110	Υπόθεση T-262/05: Προσφυγή της Procter & Gamble Company κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2005	53
2005/C 217/111	Υπόθεση T-263/05: Προσφυγή της Procter & Gamble Company κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2005	54
2005/C 217/112	Υπόθεση T-264/05: Προσφυγή της The Procter & Gamble Company κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2005	54
2005/C 217/113	Υπόθεση T-273/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	55

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/114	Υπόθεση T-274/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	56
2005/C 217/115	Υπόθεση T-275/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	56
2005/C 217/116	Υπόθεση T-276/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	57
2005/C 217/117	Υπόθεση T-277/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	58
2005/C 217/118	Υπόθεση T-278/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	59
2005/C 217/119	Υπόθεση T-279/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	60
2005/C 217/120	Υπόθεση T-280/05: Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005	61
2005/C 217/121	Διαγραφή της υποθέσεως T -50/97	61
2005/C 217/122	Διαγραφή της υποθέσεως T -51/97	62
2005/C 217/123	Διαγραφή της υποθέσεως T -53/97	62
2005/C 217/124	Διαγραφή της υποθέσεως T -54/97	62
2005/C 217/125	Διαγραφή της υποθέσεως T -55/97	62
2005/C 217/126	Διαγραφή της υποθέσεως T -56/97	62
2005/C 217/127	Διαγραφή της υποθέσεως T -57/97	62
2005/C 217/128	Διαγραφή της υποθέσεως T -58/97	63
2005/C 217/129	Διαγραφή της υποθέσεως T -59/97	63
2005/C 217/130	Διαγραφή της υποθέσεως T -63/97	63
2005/C 217/131	Διαγραφή της υποθέσεως T -65/97	63
2005/C 217/132	Διαγραφή της υποθέσεως T -66/97	63
2005/C 217/133	Διαγραφή της υποθέσεως T -67/97	63
2005/C 217/134	Διαγραφή της υποθέσεως T -69/97	64

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα *(συνέχεια)*	Σελίδα
2005/C 217/135	Διαγραφή της υποθέσεως T -145/97	64
2005/C 217/136	Διαγραφή της υποθέσεως T -385/02	64
2005/C 217/137	Διαγραφή της υποθέσεως T -437/03	64

II *Προπαρασκευαστικές πράξεις*

. . . . . .

III *Πληροφορίες*

2005/C 217/138	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 205 της 20.8.2005	65

EL

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-26/00: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1]

(Καθεστώς συνδέσεως υπερποντίων χωρών και εδαφών — Εισαγωγές ζάχαρης και μιγμάτων ζάχαρης και κακάου — Κανονισμός (ΕΚ) 2423/1999 — Προσφυγή ακυρώσεως — Μέτρα διασφαλίσεως — Αναλογικότητα)

(2005/C 217/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-26/00, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2000, **Βασίλειο των Κάτω Χωρών** (εκπρόσωποι: M. Fierstra και J. van Bakel) κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (**εκπρόσωποι: T. van Rijn και C. van der Hauwaert), υποστηριζομένης από το **Βασίλειο της Ισπανίας** (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (εισηγητή), Γ. Αρέστη και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 149 της 27.05.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-180/00: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1]

(Καθεστώς συνδέσεως υπερποντίων χωρών και εδαφών — Εισαγωγές ζάχαρης και μιγμάτων ζάχαρης και κακάου — Κανονισμός (ΕΚ) 465/2000 — Προσφυγή ακυρώσεως — Μέτρα διασφαλίσεως — Αναλογικότητα)

(2005/C 217/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-180/00, με αντικείμενο με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 12 Μαΐου 2000, **Βασίλειο των Κάτω Χωρών** (εκπρόσωποι: M. Fierstra και J. van Bakel) κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: T. van Rijn και C. van der Hauwaert), υποστηριζομένης από το **Βασίλειο της Ισπανίας** (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad) και από τη **Γαλλική Δημοκρατία** (εκπρόσωποι: G. de Bergues και D. Colas) το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (εισηγητή), Γ. Αρέστη και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 211 της 22.07.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-452/00: Βασίλειο των Κάτω Χωρών κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Καθεστώς συνδέσεως υπερποντίων χωρών και εδαφών — Εισαγωγές ζάχαρης και μιγμάτων ζάχαρης και κακάου — Κανονισμός (ΕΚ) 2081/2000 — Προσφυγή ακυρώσεως — Μέτρα διασφαλίσεως — Αναλογικότητα)

(2005/C 217/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-452/00, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 6 Δεκεμβρίου 2000, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, (εκπρόσωπος: J. van Bakel) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. van Rijn και C. van der Hauwaert) υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας, (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (εισηγητή), Γ. Αρέστη και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.*

3) *Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 45 της 10.02.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-57/02 P: Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Αναίρεση — Συνθήκη ΕΚΑΧ — Συμπράξεις — Προσαύξηση της τιμής του κράματος — Παράλληλες συμπεριφορές — Μείωση του ποσού του προστίμου — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Δικαιώματα άμυνας)

(2005/C 217/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-57/02 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 22 Φεβρουαρίου 2002, **Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox),** με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία) (εκπρόσωποι: A. Vandencasteele και D. Waelbroeck) όπου ο έτερος διάδικος είναι: η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: A. Whelan, επικουρούμενος από τον J. Flynn, barrister) το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 13ης Δεκεμβρίου 2001, Τ-48/98, Acerinox κατά Επιτροπής, καθόσον απέρριψε τον προβληθέντα από την Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) λόγο τον αναφερόμενο στην έλλειψη αιτιολογήσεως ως προς την προβαλλόμενη συμμετοχή της δεύτερης σε σύμπραξη στην Ισπανική αγορά.*

2) *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.*

3) *Απορρίπτει την προσφυγή ακυρώσεως της Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox), καθόσον στηρίζεται στον λόγο τον αντλούμενο από πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποδίδουσα αποδεικτική αξία στην τηλεομοιοτυπία που απέστειλε στις 14 Ιανουαρίου 1994 η Avesta Sheffield AB στις θυγατρικές της.*

4) *Καταδικάζει την Compañía española para la fabricación de aceros inoxidables SA (Acerinox) στα δικαστικά έξοδα της παρούσας δίκης. Ως προς τα έξοδα της πρωτόδικης δίκης, στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η αναφερόμενη στο σημείο 1 του παρόντος διατακτικού απόφαση του Πρωτοδικείου, ισχύουν τα οριζόμενα στο σημείο 3 του διατακτικού αυτής της αποφάσεως.*

(1) ΕΕ C 109 της 04.05.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-65/02 P και C-73/02 P: ThyssenKrupp Stainless GMBH κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Αναίρεση — Συνθήκη ΕΚΑΧ — Συμπράξεις — Προσαύξηση της τιμής του κράματος — Μείωση του ποσού του προστίμου — Συνεργασία κατά τη διοικητική διαδικασία — Καταλογισμός της παραβάσεως — Δικαιώματα άμυνας)

(2005/C 217/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-65/02 P και C-73/02 P, με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚΑΧ του Δικαστηρίου, ασκηθείσες στις 28 Φεβρουαρίου 2002, **ThyssenKrupp Stainless GmbH**, πρώην Krupp Thyssen Stainless GmbH (εκπρόσωπος: M. Klusmann), **ThyssenKrupp Acciai speciali Terni SpA**, πρώην Acciai speciali Terni SpA (εκπρόσωποι: A. Giardina και G. Di Tommaso), όπου ο έτερος διάδικος είναι: η **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: A. Whelan, επικουρούμενος από τον H.-J. Freund, καθώς και από τον A Whelan και την V. Superti, επικουρούμενους από τον A. Dal Ferro), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως και την αίτηση αντίθετης αναιρέσεως.*

2) *Οι ThyssenKrupp Stainless GmbH, ThyssenKrupp Acciai speciali Terni SpA και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.*

(1) ΕΕ C 109 της 04.05.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 12ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-304/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (1)

(Παράβαση κράτους — Αλιεία — Ανάθεση υποχρεώσεων ελέγχου στα κράτη μέλη — Διαπίστωση παραβάσεως με απόφαση του Δικαστηρίου — Παράλειψη εκτελέσεως — Άρθρο 228 ΕΚ — Καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού — Επιβολή χρηματικής ποινής)

(2005/C 217/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-304/02, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 228 ΕΚ λόγω παραβάσεως, που ασκήθηκε στις 27 Αυγούστου 2002, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Nolin, H. van Lier και T. van Rijn) κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A. Colomb), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann (εισηγητή) και C. W. A. Timmermans, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, J. P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, ακολούθως δε M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, και H. v. Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 12 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Η Γαλλική Δημοκρατία,*

— *μη εξασφαλίζοντας έλεγχο των αλιευτικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις επιταγές των κοινοτικών διατάξεων, και*

— *μη εξασφαλίζοντας τη δίωξη των παραβάσεων της ρυθμίσεως περί αλιευτικών δραστηριοτήτων σύμφωνα με τις επιταγές των κοινοτικών διατάξεων,*

δεν εφάρμοσε όλα τα μέτρα τα οποία συνεπαγόταν η εκτέλεση της αποφάσεως της 11ης Ιουνίου 1991, C-64/88, Επιτροπή κατά Γαλλίας, και, ως εκ τούτου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 228 ΕΚ.

2) *Υποχρεώνει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», χρηματική ποινή ύψους 57 761 250 ευρώ, ανά εξάμηνο από της δημοσιεύσεως της παρούσας αποφάσεως, εφόσον κατά τη λήξη του η προαναφερθείσα απόφαση της 11ης Ιουνίου 1991, Επιτροπή κατά Γαλλίας, δεν έχει πλήρως εκτελεσθεί.*

3) *Υποχρεώνει τη Γαλλική Δημοκρατία να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στον λογαριασμό «Ίδιοι πόροι της Ευρωπαϊκής Κοινότητας», κατ' αποκοπήν ποσό 20 000 000 ευρώ.*

4) *Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 247 της 12.10.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 2ας Ιουνίου 2005

στην υπόθεση C-378/02 (αίτηση του Hoge Raad για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Waterschap Zeeuws Vlaanderen κατά Staatssecretaris van Financiën ([1])

(ΦΠΑ — Επενδυτικό αγαθό κτηθέν από οργανισμό δημοσίου δικαίου — Δημόσια αρχή — Πράξη πραγματοποιηθείσα υπό την ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο και πράξη πραγματοποιηθείσα υπό την ιδιότητα του μη υποκειμένου στον φόρο — Δικαίωμα εκπτώσεως και διακανονισμού)

(2005/C 217/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-378/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Hoge Raad (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 21 Οκτωβρίου 2002, στο πλαίσιο της δίκης Waterschap Zeeuws Vlaanderen κατά Staatssecretaris van Financiën, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (εισηγητή), J. Malenovský και U. Lõhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 2 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο οργανισμός δημοσίου δικαίου ο οποίος αγοράζει ένα επενδυτικό αγαθό ως φορέας δημόσιας εξουσίας, υπό την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, και ο οποίος, στη συνέχεια, πωλεί τα αγαθό αυτό ως υποκείμενος στον φόρο δεν τυγχάνει, στο πλαίσιο της πωλήσεως αυτής, διακανονισμού, υπό την έννοια του άρθρου 20 της έκτης οδηγίας, προκειμένου να εκπέσει τον καταβληθέντα κατά την αγορά του αγαθού ΦΠΑ.

([1]) ΕΕ C 7 της 11.01.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-418/02 (αίτηση του Bundespatentgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG ([1])

(Κοινοτικά σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Σήματα για την παροχή υπηρεσιών — Καταχώριση — Υπηρεσίες παρεχόμενες στο πλαίσιο του λιανικού εμπορίου — Διευκρίνιση του περιεχομένου των υπηρεσιών αυτών — Ομοιότητα μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών και προϊόντων ή άλλων υπηρεσιών)

(2005/C 217/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-418/02, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundespatentgericht (Γερμανία) με απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2002, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Νοεμβρίου 2002, στο πλαίσιο της διαδικασίας **Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG,** το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), R. Schintgen, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Ο διαλαμβανόμενος στην πρώτη οδηγία 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και ιδίως στο άρθρο της 2, όρος «υπηρεσίες» περιλαμβάνει τις υπηρεσίες που παρέχονται στο πλαίσιο της λιανικής πωλήσεως εμπορευμάτων.*

2) *Για την καταχώριση σήματος για τέτοιου είδους υπηρεσίες, δεν είναι αναγκαίος ο ακριβής προσδιορισμός των εν λόγω υπηρεσιών. Αντιθέτως, απαιτούνται διευκρινίσεις ως προς τα προϊόντα ή τα είδη των προϊόντων για τα οποία παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές.*

([1]) ΕΕ C 19 της 25.1.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-135/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής — Εθνική νομοθετική ρύθμιση επιτρέπουσα τη χρήση του όρου «bio» για προϊόντα που δεν έχουν παραχθεί με βιολογικό τρόπο παραγωγής)

(2005/C 217/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-135/03, προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 26 Μαρτίου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: G. Berscheid, B. Doherty και F. Jimeno Fernandez, καθώς και S. Pardo Quintillán) κατά **Βασιλείου της Ισπανίας** (εκπρόσωποι: N. Díaz Abad και E. Braquehais Conesa), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 146 της 21.06.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-147/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Αυστρίας ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 12 ΕΚ, 149 ΕΚ και 150 ΕΚ — Προϋποθέσεις προσβάσεως στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση — Δυσμενής διάκριση)

(2005/C 217/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-147/03, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 31 Μαρτίου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: W. Bogensberger και D. Martin), υποστηριζόμενη από τη **Δημοκρατία της Φινλανδίας** (εκπρόσωποι: A. Guimaraes-Purokoski και T. Pynnä) κατά της **Δημοκρατίας της Αυστρίας** (εκπρόσωποι: H. Dossi, E. Riedl, καθώς και C. Ruhs και H. Kasparovsky), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο του πέμπτου τμήματος, προεδρεύουσα του δευτέρου τμήματος, C. Gulmann, J. Makarczyk (εισηγητή), P. Kūris και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη λαμβάνοντας τα μέτρα που είναι αναγκαία για να εξασφαλιστεί ότι οι κάτοχοι διπλωμάτων δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως που έχουν αποκτηθεί εντός των λοιπών κρατών μελών μπορούν να έχουν πρόσβαση στην ανώτερη ή πανεπιστημιακή εκπαίδευση που αυτή οργανώνει υπό τις ίδιες προϋποθέσεις με τους κατόχους διπλωμάτων δευτεροβάθμιας εκπαιδεύσεως που έχουν αποκτηθεί στην Αυστρία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 12 ΕΚ, 149 ΕΚ και 150 ΕΚ.*

2) *Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 112 της 10.05.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-149/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Σύστημα ποσοστώσεων αλιείας — Αλιευτικές περίοδοι 1991 έως 1996)

(2005/C 217/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-149/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα την 1η Απριλίου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: T. van Rijn) κατά **Βασιλείου του Βελγίου** (εκπρόσωπος: η A. Snoecx, επικουρούμενη από τον H. Gilliams), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), S. von Bahr, J. Malenovský και U. Lõhmus, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας:*

   — *να καθορίσει τις λεπτομέρειες για τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων που του είχαν παραχωρηθεί για καθεμία από τις αλιευτικές περιόδους 1991 έως 1996,*

   — *να διασφαλίσει, για καθεμία από τις περιόδους αυτές, την τήρηση των κοινοτικών διατάξεων για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω ελέγχου της αλιείας και μέσω κατάλληλης επιβλέψεως των εκφορτώσεων και καταγραφής των αλιευμάτων,*

   — *να επιβάλει εγκαίρως, για καθεμία από τις περιόδους αυτές, προσωρινή απαγόρευση της αλιείας από αλιευτικά σκάφη που φέρουν δανική σημαία ή είναι νηολογημένα στη Δανία, όταν η χορηγηθείσα ποσόστωση έπρεπε να θεωρηθεί εξαντληθείσα,*

   — *να κινήσει διοικητικές ή ποινικές διαδικασίες κατά των υπευθύνων αλιευτικών δραστηριοτήτων μετά την έναρξη ισχύος των απαγορεύσεων αυτών,*

   παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων, από το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια, από τα άρθρα 1 και 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες, και από τα άρθρα 2, 21, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

2) *Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 135 της 07.06.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 12ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-198/03 P: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά CEVA Santé Animale SA, Pfizer Enterprises Sàrl, International Federation for Animal Health (IFAH) ([1])

(Αναίρεση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2377/90 — Κτηνιατρικά φαρμακευτικά προϊόντα — Καθορισμός ανώτατου ορίου καταλοίπων για την προγεστερόνη — Προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας)

(2005/C 217/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-198/03 P, με αντικείμενο αναίρεση δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η οποία ασκήθηκε στις 12 Μαΐου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: Τ. Χριστοφόρου και M. Shotter), όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι: **CEVA Santé Animale SA,** με έδρα το Libourne (Γαλλία) (δικηγόροι: D. Waelbroeck, N. Rampal και U. Zinsmeister), **Pfizer Enterprises Sàrl,** πρώην Pharmacia Enterprises SA και παλαιότερα Pharmacia & Upjohn SA, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο) (δικηγόροι: D. Waelbroeck, N. Rampal και U. Zinsmeister), υποστηριζόμενη από την **International Federation for Animal Health (IFAH),** πρώην Fédération européenne de la santé animale (Fedesa), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο) (δικηγόρος: A. Vandencasteele), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann (εισηγητή), C. W. A. Timmermans και A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen,

N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič, J. Malenovský, U. Lõhmus και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 26ης Φεβρουαρίου 2003, Τ-344/00 και Τ-345/00, CEVA και Pharmacia Entreprises κατά Επιτροπής, καθόσον με αυτήν κρίθηκε ότι η αδράνεια της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μεταξύ 1ης Ιανουαρίου 2000 και 25ης Ιουλίου 2001 στοιχειοθετεί ευθύνη της Κοινότητας.*

2) *Απορρίπτει τις προσφυγές-αγωγές.*

3) *Καταδικάζει τις CEVA Santé Animale SA και Pfizer Enterprises Sàrl στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτόδικης όσο και της αναιρετικής διαδικασίας.*

4) *Η International Federation for Animal Health φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε τόσο στην πρωτόδικη όσο και στην αναιρετική διαδικασία.*

([1]) ΕΕ C 213 της 6.9.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-208/03 P: Jean-Marie Le Pen κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([1])

(Αναίρεση — Εκλογή των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου — Μη ύπαρξη ενιαίας διαδικασίας για τις εκλογές — Εφαρμογή του εθνικού δικαίου — Έκπτωση από το αξίωμα του μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατόπιν ποινικής καταδίκης — Πράξη με την οποία το Κοινοβούλιο «λαμβάνει υπόψη» την έκπτωση — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη μη υποκείμενη σε προσφυγή — Απαράδεκτο)

(2005/C 217/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-208/03 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 10 Μαΐου 2003, **Jean-Marie Le Pen,** κάτοικος Saint-Cloud (Γαλλία) (avocat: F. Wagner), όπου οι λοιποί διάδικοι είναι: το **Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο** (εκπρόσωποι: H. Krück και K. Καραμάρκος), η **Γαλλική Δημοκρατία** (εκπρόσωποι: R. Abraham, G. de Bergues και L. Bernheim), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τον C. W. A. Timmermans (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, την R. Silva de Lapuerta, τον J. Makarczyk, τον P. Kūris και τον Γ. Αρέστη, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.*

2) *Καταδικάζει τον J.-M. Le Pen στα δικαστικά έξοδα του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, στα οποία περιλαμβάνονται τα έξοδα της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.*

3) *Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-231/03 (αίτηση του Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Consorzio Aziende Metano (Coname) κατά Comune di Cingia de' Botti ([1])

(Άρθρα 43 ΕΚ, 49 ΕΚ και 81 ΕΚ — Παραχώρηση αφορώσα τη διαχείριση της δημόσιας υπηρεσίας διανομής του φυσικού αερίου)

(2005/C 217/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-231/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia (Ιταλία), με απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 28 Μαΐου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Consorzio Aziende Metano (Coname)** κατά **Comune di Cingia de' Botti,** παρισταμένης της: **Padania Acque SpA,** το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans (εισηγητή), A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, A. Borg Barthet, προέδρους

τμήματος, R. Schintgen, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, Γ. Αρέστη, M. Ilešič, J. Malenovský και J. Klučka, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 43 ΕΚ και 49 ΕΚ απαγορεύουν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, την εκ μέρους δήμου με απ' ευθείας ανάθεση σύναψη συμβάσεως παραχωρήσεως αφορώσας τη διαχείριση της δημόσιας υπηρεσίας διανομής φυσικού αερίου με εταιρία της οποίας τα κεφάλαια είναι κατά πλειονότητα δημόσια και στο κεφάλαιο της οποίας ο εν λόγω δήμος συμμετέχει με ποσοστό 0,97 %, αν η ανάθεση αυτή δεν ανταποκρίνεται σε απαιτήσεις διαφάνειας οι οποίες, χωρίς κατ' ανάγκη να συνεπάγονται υποχρέωση προκηρύξεως διαγωνισμού, μπορούν, μεταξύ άλλων, να παράσχουν τη δυνατότητα σε μια επιχείρηση η οποία είναι εγκατεστημένη στο έδαφος άλλου κράτους μέλους πλην αυτού του εν λόγω δήμου να έχει πρόσβαση στα προσήκοντα στοιχεία που αφορούν την εν λόγω παραχώρηση πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, οπότε, αν η επιχείρηση αυτή το είχε θελήσει, θα μπορούσε να εκδηλώσει το ενδιαφέρον της για τη σύναψη της εν λόγω συμβάσεως παραχωρήσεως.

([1]) ΕΕ C 226 της 20.9.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-259/03, C-260/03 και C-343/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Δανίας ([1])

(Σύστημα ποσοστώσεων αλιείας — Αλιευτικές περίοδοι 1988, 1990 έως 1992 και 1994 καθώς και 1995 έως 1997)

(2005/C 217/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-259/03, C-260/03 και C-343/03, με αντικείμενο τρεις προσφυγές του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, που ασκήθηκαν στις 17 Ιουνίου και στις 4 Αυγούστου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: H.-P. Hartvig) κατά **Βασιλείου της Δανίας,** (εκπρόσωπος: J. Molde), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (εισηγητή), S. von Bahr και J. Malenovský, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Το Βασίλειο της Δανίας, παραλείποντας:*

   — *να καθορίσει τις λεπτομέρειες για τη χρησιμοποίηση των ποσοστώσεων που του είχαν παραχωρηθεί για καθεμία από τις αλιευτικές περιόδους 1988, 1990 έως 1992 και 1994, καθώς και 1995 έως 1997,*

   — *να διασφαλίσει, για καθεμία από τις περιόδους αυτές, την τήρηση των κοινοτικών διατάξεων για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων μέσω ελέγχου της αλιείας και μέσω κατάλληλης επιβλέψεως των εκφορτώσεων και καταγραφής των αλιευμάτων,*

   — *να επιβάλει εγκαίρως, για καθεμία από τις περιόδους αυτές, προσωρινή απαγόρευση της αλιείας από αλιευτικά σκάφη που φέρουν δανική σημαία ή είναι νηολογημένα στη Δανία, όταν η χορηγηθείσα ποσόστωση έπρεπε να θεωρηθεί εξαντληθείσα και*

   — *να κοινοποιήσει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την επιβολή των απαγορεύσεων αλιείας το 1988,*

   παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (αλιευτικές περίοδοι προγενέστερες του 1993), από το άρθρο 9, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3760/92 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού συστήματος για την αλιεία και την υδατοκαλλιέργεια (αλιευτικές περίοδοι προγενέστερες του 1993), από τα άρθρα 1 και 11, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες (αλιευτικές περίοδοι προγενέστερες του 1993), και από τα άρθρα 2, 21, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου της κοινής αλιευτικής πολιτικής (αλιευτικές περίοδοι προγενέστερες του 1993).

2) *Απορρίπτει τις προσφυγές κατά τα λοιπά.*

3) *Καταδικάζει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 200 της 23.08.2003
ΕΕ C 239 της 04.10.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-349/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας [1]

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 77/799/ΕΟΚ — Αμοιβαία συνδρομή των αρμόδιων αρχών — ΦΠΑ και έμμεσοι φόροι κατανάλωσης — Πλημμελής μεταφορά στο εθνικό δίκαιο — Έδαφος του Γιβραλτάρ)

(2005/C 217/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση C-349/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, η οποία ασκήθηκε στις 7 Αυγούστου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. Lyal), υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: K. Manji και R. Caudwell, επικουρούμενοι από τον D. Wyatt, QC), το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, πρόεδρο, P. Jann, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta και A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, R. Schintgen, N. Colneric (εισηγήτρια), S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, Γ. Αρέστη, M. Ilešič, J. Malenovský και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, μη εφαρμόζοντας στο έδαφος του Γιβραλτάρ, όσον αφορά τον φόρο προστιθέμενης αξίας και τους έμμεσους φόρους κατανάλωσης, την οδηγία 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων και εμμέσων φόρων, όπως τροποποιήθηκε με τις οδηγίες 79/1070/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, και 92/12/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, σχετικά με το γενικό καθεστώς, την κατοχή, την κυκλοφορία και τους ελέγχους των προϊόντων που υπόκεινται σε ειδικούς φόρους κατανάλωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.*

2. *Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.*

3. *Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα έξοδά του.*

[1] ΕΕ C 239 της 04.10.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-364/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας [1]

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 84/360/ΕΟΚ — Ατμοσφαιρική ρύπανση — Βιομηχανικές εγκαταστάσεις — Ατμοηλεκτρικός σταθμός)

(2005/C 217/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-364/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 22 Αυγούστου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και M. Κωνσταντινίδη) κατά **Ελληνικής Δημοκρατίας** (εκπρόσωπος: Ε. Σκανδάλου), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (εισηγητή), P. Kūris και Γ. Αρέστη, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Η Ελληνική Δημοκρατία, μη καθορίζοντας πολιτικές ή στρατηγικές για τη σταδιακή προσαρμογή των ατμοστροβιλικών και αεριοστροβιλικών μονάδων του σταθμού της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού, στα Λινοπεράματα Κρήτης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13 της οδηγίας 84/360/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1984, σχετικά με την καταπολέμηση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης που προέρχεται από βιομηχανικές εγκαταστάσεις.*

2) *Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 251 της 18.10.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-370/03: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(ΕΓΤΠΕ — Δημοσιονομικές επιπτώσεις τυγχάνουσες εφαρμογής στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών των χρηματοδοτουμένων δαπανών)

(2005/C 217/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-370/03, με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ, ασκηθείσα στις 27 Αυγούστου 2003, **Ελληνική Δημοκρατία** (εκπρόσωποι: Γ. Κανελλόπουλος και Β. Κοντόλαιμος) κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωπος: M. Κοντού-Durande, επικουρούμενη από τον N. Κορογιαννάκη), το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lõhmus και A. Ó Caoimh, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Ακυρώνει την απόφαση 2003/481/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τις δημοσιονομικές επιπτώσεις που πρέπει να εφαρμοστούν στο πλαίσιο της εκκαθαρίσεως των λογαριασμών των δαπανών που χρηματοδοτεί το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα «Εγγυήσεις», σε ορισμένες περιπτώσεις παρατυπιών που διαπράχθηκαν από επιχειρηματίες, καθ' ό μέρος αφορά το ποσό ύψους 14 272 278 δραχμών (41 884,90 ευρώ), το οποίο αναφέρεται στο παράρτημα Ι αυτής, τιτλοφορούμενο «Μη ανακτήσιμα ποσά που πρέπει να καταλογιστούν στον προϋπολογισμό του κράτους μέλους».*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.*

(1) ΕΕ C 251 της 18.10.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-373/03 (αίτηση του Verwaltungsgericht Freiburg): Ceyhun Aydinli κατά Land Baden-Württemberg (1)

(Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρα 6 και 7 — Ποινική καταδίκη — Ποινή φυλακίσεως — Συνέπειες επί του δικαιώματος παραμονής)

(2005/C 217/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-373/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Freiburg (Γερμανία) με απόφαση της 12ης Μαρτίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Σεπτεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Ceyhun Aydinli** κατά **Land Baden-Württemberg,** το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και P. Kūris, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τούρκος υπήκοος που έχει αποκτήσει το δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του, δυνάμει του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της συνδέσεως, που εξέδωσε το Συμβούλιο Συνδέσεως, το οποίο συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, δεν χάνει το δικαίωμα αυτό ούτε λόγω παρατεταμένης απουσίας που οφείλεται σε φυλάκιση από την αγορά εργασίας, έστω και αν αυτή διήρκεσε πολλά έτη και ακολουθήθηκε από μακροχρόνια θεραπευτική αγωγή αποτοξινώσεως, ούτε λόγω του ότι, κατά τον χρόνο της επίμαχης αποφάσεως απελάσεως, ο ενδιαφερόμενος ήταν ενήλικος και δεν διέμενε πλέον με τον Τούρκο εργαζόμενο από τον οποίο αντλούσε το δικαίωμά του παραμονής, αλλά ζούσε χωρίς να εξαρτάται από τον εργαζόμενο αυτό.

(1) ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-383/03 (αίτηση του Verwaltungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ergül Dogan κατά Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg [1]

(Σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας — Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Άρθρο 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, και παράγραφος 2 — Ένταξη στη νόμιμη αγορά εργασίας κράτους μέλους — Ποινική καταδίκη — Ποινή φυλακίσεως — Συνέπειες για το δικαίωμα παραμονής)

(2005/C 217/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-383/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία), με απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Ergül Dogan** κατά **Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg,** το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και P. Kūris, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τούρκος υπήκοος, ο οποίος έχει δικαίωμα ελεύθερης προσβάσεως σε οποιαδήποτε έμμισθη δραστηριότητα της επιλογής του δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 1, τρίτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως, η οποία εκδόθηκε από το Συμβούλιο Συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, δεν εκπίπτει του δικαιώματος αυτού λόγω της μη ασκήσεως δραστηριότητας κατά τον χρόνο του εγκλεισμού του σε σωφρονιστικό κατάστημα, ακόμη και επί σειρά ετών, εφόσον η απουσία του από τη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής έχει απλώς προσωρινό χαρακτήρα.

Τα δικαιώματα, τα οποία η διάταξη αυτή απονέμει στον ενδιαφερόμενο όσον αφορά την εργασία και, συνακόλουθα, την παραμονή, δεν μπορούν να περιορισθούν παρά μόνο για λόγους δημόσιας τάξεως, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας, δυνάμει του άρθρου 14, παράγραφος 1, της αυτής αποφάσεως, ή εκ του λόγου ότι ο ενδιαφερόμενος Τούρκος υπήκοος έχει υπερβεί τον εύλογο χρόνο αναζητήσεως νέας έμμισθης δραστηριότητας μετά την αποφυλάκισή του.

---

[1] ΕΕ C 35 της 7.2.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-386/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας [1]

(Παράβαση κράτους μέλους — Αερολιμένες — Υπηρεσίες εδάφους — Οδηγία 96/67/ΕΚ)

(2005/C 217/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-386/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: M. Huttunen και M. Niejahr) κατά **Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας** (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και A. Tiemann), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), C. Gulmann, R. Schintgen, J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, θεσπίζοντας μέτρα αντίθετα προς τα άρθρα 16 και 18 της οδηγίας 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες της Κοινότητας, στο πλαίσιο των άρθρων 8, παράγραφος 2, και 9, παράγραφος 3, της κανονιστικής αποφάσεως της 10ης Δεκεμβρίου 1997, περί των υπηρεσιών εδάφους στους αερολιμένες (Verordnung über Bodenabfertigungsdienste auf Flugplätzen), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.*

2) *Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 264 της 01.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 12ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-403/03 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Egon Schempp κατά Finanzamt München V (1)

(Ιθαγένεια της Ένωσης — Άρθρα 12 ΕΚ και 18 ΕΚ — Φόρος εισοδήματος — Δυνατότητα εκπτώσεως από το φορολογητέο εισόδημα της διατροφής που καταβάλλει ένας φορολογούμενος που κατοικεί στη Γερμανία στην πρώην σύζυγό του που κατοικεί στην Αυστρία — Απόδειξη της φορολογήσεως της διατροφής στο κράτος μέλος αυτό)

(2005/C 217/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C 403/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) με απόφαση της 22ας Ιουλίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Σεπτεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της διαδικασίας **Egon Schempp** κατά **Finanzamt München V,** το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans και A. Rosas, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, J. P. Puissochet, A. La Pergola, R. Schintgen, N. Colneric, J. Klučka, U. Lõhmus, E. Levits και A. Ó Caoimh (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 12 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 12, πρώτο εδάφιο, ΕΚ και 18, παράγραφος 1, ΕΚ έχουν την έννοια ότι δεν αντίκεινται στο να μη μπορεί, δυνάμει εθνικής ρυθμίσεως όπως η επίμαχη στο πλαίσιο της κύριας δίκης, ένας φορολογούμενος ο οποίος κατοικεί στη Γερμανία να εκπέσει από το φορολογητέο εισόδημά του εντός του κράτους μέλους αυτού τη διατροφή που κατέβαλε στην πρώην σύζυγό του η οποία κατοικεί εντός άλλου κράτους μέλους, στο οποίο η εν λόγω διατροφή δεν φορολογείται, ενώ θα είχε το δικαίωμα αυτό αν η πρώην σύζυγός του κατοικούσε στη Γερμανία.

(1) ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-433/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (1)

(Παράβαση κράτους μέλους — Διαπραγμάτευση, σύναψη, κύρωση και θέση σε ισχύ διμερών συμφωνιών εκ μέρους κράτους μέλους — Μεταφορές εμπορευμάτων ή προσώπων διά πλωτής οδού — Εξωτερική αρμοδιότητα της Κοινότητας — Άρθρο 10 ΕΚ — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 3921/91 και (ΕΚ) 1356/96)

(2005/C 217/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-433/03, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 10 Οκτωβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Schmidt, W. Wils και A. Manville) κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, (εκπρόσωπος: W.-D. Plessing, δικηγόρος: G. Schohe), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), C. Gulmann, J. Makarczyk και P. Kūris, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, έχοντας κυρώσει και θέσει σε ισχύ, χωρίς προηγούμενη συνεργασία ή διαβούλευση με την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:*

   — *τη συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Ρουμανίας στον τομέα της εσωτερικής ναυσιπλοΐας, η οποία υπογράφηκε στη Βόννη στις 22 Οκτωβρίου 1991,*

— *τη συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Πολωνίας στον τομέα της εσωτερικής ναυσιπλοΐας, η οποία υπογράφηκε στη Βαρσοβία στις 8 Νοεμβρίου 1991, και*

— *τη συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Κυβερνήσεως της Ουκρανίας στον τομέα της εσωτερικής ναυσιπλοΐας, η οποία υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1992,*

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 10 ΕΚ.

2. *Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.*

3. *Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.*

([1]) ΕΕ C 289 της 29.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-434/03 (αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): P. Charles, T.S. Charles-Tijmens κατά Staatssecretaris van Financiën ([1])

(Έκτη οδηγία περί ΦΠΑ — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Ακίνητο χρησιμοποιούμενο εν μέρει για τις ανάγκες της επιχειρήσεως και εν μέρει για ίδιες ανάγκες)

(2005/C 217/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-434/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) με απόφαση της 10ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 13 Οκτωβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **P. Charles, T. S. Charles-Tijmens** κατά **Staatssecretaris van Financiën,** το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts και A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, S. von Bahr (εισηγητή), J. N. Cunha Rodrigues, J. Makarczyk, P. Kūris, E. Juhász και Γ. Αρέστη, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 6, παράγραφος 2, και 17, παράγραφοι 2 και 6, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, έχουν την έννοια ότι δεν απαγορεύουν εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, θεσπισθείσα πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας αυτής, η οποία δεν επιτρέπει στον υποκείμενο στον φόρο να περιλάβει στην επιχείρησή του επενδυτικό αγαθό χρησιμοποιούμενο εν μέρει για τις ανάγκες της επιχειρήσεως και εν μέρει για σκοπούς ξένους προς αυτήν, και, ενδεχομένως, δεν επιτρέπει την πλήρη και άμεση έκπτωση του ΦΠΑ που οφείλεται επί της αγοράς του αγαθού αυτού.

([1]) ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-435/03 (αίτηση του hof van beroep te Antwerpen για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): British American Tobacco International Ltd, Newman Shipping & Agency Company NV κατά Belgische Staat ([1])

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 27, παράγραφος 5 — Φόρος κύκλου εργασιών — Πεδίο εφαρμογής — Γενεσιουργός αιτία και βάση επιβολής του φόρου — Παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας — Κλοπή εμπορευμάτων από φορολογική αποθήκη)

(2005/C 217/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-435/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 14 Οκτωβρίου 2003, στο πλαίσιο της διαδικασίας **British American Tobacco International Ltd, Newman Shipping & Agency Company NV** κατά **Belgische Staat**, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (εισηγητή) και J. Malenovský, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Η κλοπή εμπορευμάτων δεν συνιστά «παράδοση αγαθών εξ επαχθούς αιτίας» κατά την έννοια του άρθρου 2 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: Ομοιόμορφη φορολογική βάση, και δεν μπορεί, ως τέτοια, να υπόκειται στον φόρο προστιθεμένης αξίας. Το γεγονός ότι εμπορεύματα, όπως τα επίμαχα στην υπόθεση της κύριας δίκης, υπόκεινται σε ειδικό φόρο καταναλώσεως δεν έχει επίπτωση στην ανάλυση αυτή.*

2) *Η έγκριση εφαρμογής μέτρων που διευκολύνουν τον έλεγχο εισπράξεως του φόρου προστιθεμένης αξίας, η οποία χορηγήθηκε σε κράτος μέλος βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 5, της έκτης οδηγίας 77/388, δεν εξουσιοδοτεί το κράτος αυτό να υποβάλλει σ' αυτόν τον φόρο άλλες πράξεις εκτός εκείνων που διαλαμβάνει το άρθρο 2 της οδηγίας. Επομένως, μια τέτοια έγκριση δεν μπορεί να αποτελέσει τη νομική βάση εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως με την οποία υποβάλλεται σε φόρο προστιθεμένης αξίας η κλοπή εμπορευμάτων από φορολογική αποθήκη.*

([1]) ΕΕ C 304 της 13.12.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 16ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση C-456/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 98/44/ΕΚ — Έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων — Παραδεκτό — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική νομοθεσία — Άρθρα 3, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 2, 6, παράγραφος 2, και 8 έως 12)

(2005/C 217/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C 456/03, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 27 Οκτωβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωπος: K. Banks), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τον P. Gentili, avvocato dello Stato), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lõhmus και A. Ó Caoimh (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz Jarabo Colomer γραμματέας: R. Grass εξέδωσε στις 16 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς τα άρθρα 3, παράγραφος 1, 5, παράγραφος 2, 6, παράγραφος 2, και 8 έως 12 της οδηγίας 98/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 15 της εν λόγω οδηγίας.*

2) *Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.*

3) *Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.*

([1]) ΕΕ C 7 της 10.01.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 26ης Μαΐου 2005

στην υπόθεση C-465/03 (αίτηση του Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Kretztechnik AG κατά Finanzamt Linz ([1])

('Εκτη οδηγία ΦΠΑ — Παροχές εξ επαχθούς αιτίας — 'Εκδοση μετοχών — Εισαγωγή εταιρίας στο χρηματιστήριο — Δυνατότητα εκπτώσεως ΦΠΑ)

(2005/C 217/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-465/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, βάσει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Linz (Αυστρία) με απόφαση της 20ής Οκτωβρίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Νοεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Kretztechnik AG** κατά **Finanzamt Linz**, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts (εισηγητή), J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: M.-F. Contet, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Μαΐου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Η έκδοση νέων μετοχών δεν αποτελεί πράξη εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995.*

2) *Το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της έκτης οδηγίας, όπως η οδηγία αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7, παρέχει δικαίωμα για έκπτωση ολόκληρου του ΦΠΑ που έχει πλήξει τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε πρόσωπο υποκείμενο στον φόρο για τις διάφορες υπηρεσίες που του παρασχέθηκαν στο πλαίσιο εκδόσεως μετοχών, εφόσον όλες οι πράξεις που πραγματοποίησε το πρόσωπο αυτό στο πλαίσιο της οικονομικής δραστηριότητάς του αποτελούν φορολογητέες πράξεις.*

([1]) ΕΕ C 47 της 21.02.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-515/03 (αίτηση του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas ([1])

(Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εισαγωγή του προϊόντος στην τρίτη χώρα προορισμού — Έννοια — Τελωνειακές διατυπώσεις της διαθέσεως στην κατανάλωση εντός της τρίτης χώρας — Μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία — Επανεισαγωγή στην Κοινότητα — Κατάχρηση δικαιώματος)

(2005/C 217/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-515/03, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία), με απόφαση της 12ης Νοεμβρίου 2003 η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 9 Δεκεμβρίου 2003, στο πλαίσιο της δίκης **Eichsfelder Schlachtbetrieb GmbH** κατά **Hauptzollamt Hamburg-Jonas,** το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), S. von Bahr, J. Malenovský και U. Lõhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η προϋπόθεση χορηγήσεως διαφοροποιημένης επιστροφής κατά την εξαγωγή του άρθρου 17, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3665/87 της Επιτροπής, της 27ης Νοεμβρίου 1987, για κοινές λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος των επιστροφών κατά την εξαγωγή για τα γεωργικά προϊόντα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1384/95 της Επιτροπής, της 19ης Ιουνίου 1995, όσον αφορά τις αναγκαίες προσαρμογές για τη θέση σε εφαρμογή της γεωργικής συμφωνίας του Γύρου της Ουρουγουάης, ήτοι η εκπλήρωση των τελωνειακών διατυπώσεων για τη διάθεση στην κατανάλωση του οικείου προϊόντος εντός της τρίτης χώρας προορισμού, πληρούται στην περίπτωση που το προϊόν αυτό, για το οποίο έχουν καταβληθεί οι δασμοί εισαγωγής σ' αυτή τη χώρα, υφίσταται, εντός της εν λόγω χώρας, μεταποίηση ή ουσιαστική επεξεργασία κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, ακόμη και αν το προϊόν που προήλθε από την ως άνω μεταποίηση ή επεξεργασία επανεξαχθεί ακολούθως στην Κοινότητα, κατόπιν αποδόσεως των καταβληθέντων στη χώρα αυτή δασμών και καταβολής τελωνειακών δασμών εισαγωγής στην Κοινότητα.

Ωστόσο, υπό τις ως άνω συνθήκες, η καταβληθείσα επιστροφή κατά την εξαγωγή μπορεί να αναζητηθεί αν το εθνικό δικαστήριο κρίνει ότι αποδείχθηκε, σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου, η ύπαρξη πρακτικής που συνιστά καταχρηστική εκμετάλλευση εκ μέρους του εξαγωγέα.

([1]) ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-30/04 (αίτηση του Tribunale di Bolzano για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ursel Koschitzki κατά Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) ([1])

(Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Σύνταξη γήρατος — Υπολογισμός του θεωρητικού ποσού της παροχής — Συνυπολογισμός του ποσού που απαιτείται για τη συμπλήρωση της ελάχιστης προβλεπομένης από τον νόμο συντάξεως)

(2005/C 217/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-30/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Bolzano (Ιταλία), με απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 28 Ιανουαρίου 2004,

στο πλαίσιο της δίκης **Ursel Koschitzki** κατά **Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)**, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πρώτου τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια), K. Schiemann, E. Juhász και M. Ilešič, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 46, παράγραφος 2, στοιχείο α' του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2001/83 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουνίου 1983, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κατά τον καθορισμό του θεωρητικού ποσού της συντάξεως που αποτελεί τη βάση υπολογισμού της συντάξεως pro rata, ο αρμόδιος φορέας δεν υποχρεούται να λαμβάνει υπόψη συμπλήρωμα που απαιτείται για να φτάσει η καταβλητέα σύνταξη το προβλεπόμενο από την εθνική νομοθεσία κατώτατο όριο, όταν ένας ασφαλισμένος που έχει ασκήσει όλη του την επαγγελματική δραστηριότητα στο οικείο κράτος μέλος δεν θα μπορούσε να αξιώσει την καταβολή του συμπληρώματος αυτού λόγω υπερβάσεως των εισοδηματικών ορίων που καθορίζονται από την διέπουσα το εν λόγω συμπλήρωμα εθνική νομοθεσία.

([1]) ΕΕ C 85 της 03.04.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-71/04 (αίτηση του Tribunal Supremo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Administración del Estado κατά Xunta de Galicia ([1])

(Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ) — Καθεστώς ενισχύσεων για την κατασκευή και τη μετατροπή πλοίων μη εμπίπτον στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 90/684/ΕΟΚ — Έλλειψη προηγούμενης γνωστοποιήσεως — Άρθρο 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ) — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επηρεασμός του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών)

(2005/C 217/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-71/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) με απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 16 Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης **Administración del Estado** κατά **Xunta de Galicia**, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J. P. Puissochet, S. von Bahr, U. Lõhmus και A. Ó Caoimh (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ένα καθεστώς ενισχύσεων για την κατασκευή και τη μετατροπή πλοίων, όπως αυτό το οποίο θέσπισε το διάταγμα 217/1994, της 23ης Ιουνίου 1994, και το οποίο δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 90/684/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1990, σχετικά με τις ενισχύσεις στις ναυπηγικές εργασίες, πρέπει, αν αποδεικνύεται ότι το εν λόγω καθεστώς μπορεί, αφ' εαυτού, να προκαλεί τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ) να γνωστοποιείται προηγουμένως στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δυνάμει του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, άρθρου 88, παράγραφος 3, ΕΚ). Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται, σε περίπτωση παραβάσεως της διατάξεως αυτής, να αντλήσει όλες τις συνέπειες, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, όσον αφορά τόσο το κύρος των πράξεων που συνιστούν εκτέλεση των μέτρων ενισχύσεως όσο και την ανάκτηση της χρηματοδοτικής ενισχύσεως που χορηγήθηκε κατά παράβαση της διατάξεως αυτής.

([1]) ΕΕ C 94 της 17.04.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-107/04 (με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo): Comité Andaluz de Agricultura Ecológica κατά Administración General del Estado, Comité Aragonés de Agricultura Ecológica ([1])

(Κοινοτική κανονιστική ρύθμιση περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής — Εθνική νομοθετική ρύθμιση επιτρέπουσα τη χρήση του όρου «bio» για προϊόντα που δεν έχουν παραχθεί με βιολογικό τρόπο παραγωγής)

(2005/C 217/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση C-107/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία), με απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο την 1η Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο της υποθέσεως Comité Andaluz de Agricultura Ecológica κατά Administración General del Estado, Comité Aragonés de Agricultura Ecológica, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο

από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič και E. Levits, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2092/91 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1991, περί του βιολογικού τρόπου παραγωγής γεωργικών προϊόντων και των σχετικών ενδείξεων στα γεωργικά προϊόντα και στα είδη διατροφής, όπως τροποποιήθηκε, προκειμένου να περιληφθούν τα κτηνοτροφικά προϊόντα, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1804/1999 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1999, έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει να φέρουν στην Ισπανία προϊόντα που δεν έχουν παραχθεί με βιολογικό τρόπο παραγωγής, στην επισήμανση, τη διαφήμιση και τα εμπορικά τους έγγραφα, τον όρο «biológico» ή το πρόθεμα αυτού «bio».*

2. *Το εν λόγω άρθρο 2, του κανονισμού 2092/91, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 392/2004 του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2004, έχει την έννοια ότι απαγορεύει στο εξής να φέρουν τέτοια προϊόντα, στην Ισπανία, στην επισήμανση, τη διαφήμιση και τα εμπορικά τους έγγραφα, τον όρο «biológico» ή το πρόθεμα αυτού «bio».*

([1]) ΕΕ C 94 της 17.04.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-114/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 28 ΕΚ — Μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος — Ανάκληση αδείας κυκλοφορίας στην αγορά φυτοπροστατευτικού προϊόντος αναφοράς — Ανυπαρξία περιόδου μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο υπέρ των παραλλήλων εισαγωγέων για την εκποίηση των αποθεμάτων τους)

(2005/C 217/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-114/04, με αντικείμενο προσφυγή κατά παραβάσεως βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, που άσκησε, στις 3 Μαρτίου 2004, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: B. Schima) κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (εκπρόσωποι**:** W.-D. Plessing και M. Lumma), το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič και E. Levits (εισηγητής), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, μη έχοντας χορηγήσει στους παράλληλους εισαγωγείς εύλογη προθεσμία για την εκποίηση των αποθεμάτων τους στην περίπτωση ανακλήσεως αδείας κυκλοφορίας στην αγορά αφορώσας φυτοπροστατευτικό προϊόν αναφοράς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 28 ΕΚ.*

2. *Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 106 της 30.04.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 16ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση C-138/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας ([1])

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 83/183/ΕΕΕ — Μεταφορά κατοικίας από ένα κράτος μέλος προς άλλο — Τέλος ταξινομήσεως αυτοκινήτων οχημάτων — Απαλλαγή)

(2005/C 217/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

Στην υπόθεση C-138/04, με αντικείμενο προσφυγή του άρθρου 226 ΕΚ, λόγω παραβάσεως, ασκηθείσα στις 15 Μαρτίου 2004, **Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: R. Lyal και T. Fich) κατά **Βασιλείου της Δανίας** (εκπρόσωποι: J. Molde και A. Rahbøl Jacobsen) το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τον P. Jann, πρόεδρο τμήματος, K. Lenaerts (εισηγητή), J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász και M. Ilešič, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 16 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2. *Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.*

---

(1) ΕΕ C 168 της 26.06.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-141/04 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Μιχαήλ Πέρος κατά Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (1)

(Οδηγία 89/48/ΕΟΚ — Εργαζόμενοι — Αναγνώριση διπλωμάτων — Μηχανολόγος μηχανικός)

(2005/C 217/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-141/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο της διαδικασίας **Μιχαήλ Πέρος** κατά **Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος**, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric και K. Schiemann (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ελλείψει μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 89/48/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, σχετικά με ένα γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που πιστοποιούν επαγγελματική εκπαίδευση ελάχιστης διάρκειας τριών ετών, όπως αυτή ίσχυε έως τις 31 Ιουλίου 2001, στο εσωτερικό δίκαιο, ληφθέντων εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 12 της οδηγίας, ένας υπήκοος κράτους μέλους μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής για να λάβει, εντός του κράτους μέλους υποδοχής, άδεια ασκήσεως νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος όπως το επάγγελμα του μηχανολόγου μηχανικού.

Η δυνατότητα αυτή δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την αναγνώριση της ισοτιμίας των τίτλων του ενδιαφερομένου από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

---

(1) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-142/04 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Μαρία Ασλανίδου κατά Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας (1)

(Οδηγία 92/51/ΕΟΚ — Εργαζόμενοι — Αναγνώριση διπλωμάτων — Εργοθεραπεύτρια)

(2005/C 217/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-142/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Συμβούλιο της Επικρατείας (Ελλάδα) με απόφαση της 30ής Δεκεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο της διαδικασίας Μαρία Ασλανίδου κατά Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric και K. Schiemann (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ελλείψει μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 92/51/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, σχετικά με ένα δεύτερο γενικό σύστημα αναγνώρισης της επαγγελματικής εκπαίδευσης, το οποίο συμπληρώνει την οδηγία 89/48/ΕΟΚ, στο εσωτερικό δίκαιο, ληφθέντων εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 17 της οδηγίας, ένας υπήκοος κράτους μέλους μπορεί να επικαλεστεί το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας αυτής για να λάβει, εντός του κράτους μέλους υποδοχής, άδεια ασκήσεως νομοθετικά κατοχυρωμένου επαγγέλματος όπως το επάγγελμα του εργοθεραπευτή.

Η δυνατότητα αυτή δεν μπορεί να εξαρτηθεί από την αναγνώριση της ισοτιμίας των τίτλων του ενδιαφερομένου από τις αρμόδιες εθνικές αρχές.

Τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/51 μέτρα αναπληρώσεως μπορούν να επιβληθούν στον ενδιαφερόμενο μόνον εφόσον προβλέπονται από την ισχύουσα κατά την εξέταση της σχετικής αιτήσεως εθνική νομοθεσία.

([1]) ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 12ης Ιουλίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-154/04 και C-155/04 (αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)): The Queen, Alliance for Natural Health e.a. κατά Secretary of State for Health και The Queen, National Association of Health Stores e.a. κατά Secretary of State for Health e.a. ([1])

(Προσέγγιση των νομοθεσιών — Συμπληρώματα διατροφής — Οδηγία 2002/46/ΕΚ — Απαγόρευση διαθέσεως στο εμπόριο των προϊόντων που δεν πληρούν τους όρους της οδηγίας — Ισχύς — Νομική βάση — Άρθρο 95 ΕΚ — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 3285/94 — Αρχές της επικουρικότητας, της αναλογικότητας και της ίσης μεταχειρίσεως — Δικαίωμα ιδιοκτησίας — Ελεύθερη άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2005/C 217/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-154/04 και C-155/04, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) με αποφάσεις της 17ης Μαρτίου 2004, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 26 Μαρτίου 2004, στο πλαίσιο των διαδικασιών The Queen, ex parte: Alliance for Natural Health (C-154/04), Nutri-Link Ltd κατά Secretary of State for Health και The Queen, ex parte: National Association of Health Stores (C-155/04), Health Food Manufacturers Ltd, κατά Secretary of State for Health, National Assembly for Wales, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως), συγκείμενο από τους B. Σκουρή, πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas και K. Lenaerts (εισηγητή), προέδρους τμήματος, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, J. Klučka, U. Lõhmus, E. Levits και A. Ó Caoimh, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Από την εξέταση του υποβληθέντος προδικαστικού ερωτήματος ουδέν στοιχείο προέκυψε που να θίγει το κύρος των διατάξεων των άρθρων 3, 4, παράγραφος 1, και 15, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο β', της οδηγίας 2002/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 2002, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί των συμπληρωμάτων διατροφής.

([1]) ΕΕ C 118 της 30.04.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-192/04 (αίτηση του Cour de cassation για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Lagardère Active Broadcast κατά Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE) κ.λπ. ([1])

(Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Ραδιοφωνική μετάδοση φωνογραφημάτων — Εύλογη αμοιβή)

(2005/C 217/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-192/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 26 Απριλίου 2004, στο πλαίσιο της διαδικασίας **Lagardère Active Broadcast**, διάδοχος της Europe 1 communication SA, κατά **Société pour la perception de la rémunération équitable (SPRE), Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten mbH (GVL),** παρισταμένης της: **Compagnie européenne de radiodiffusion et de télévision Europe 1 SA (CERT)**, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský (εισηγητή) και U. Lõhmus, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: K. Sztranc, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Σε περίπτωση ραδιοφωνικής μεταδόσεως όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, η οδηγία 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 1993, περί συντονισμού ορισμένων κανόνων όσον αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και τα συγγενικά δικαιώματα που εφαρμόζονται στις δορυφορικές ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την καλωδιακή αναμετάδοση, επιτρέπει να διέπεται η αμοιβή για τη χρήση φωνογραφημάτων όχι μόνον από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η εταιρία που εκπέμπει, αλλά και από τη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο είναι, για τεχνικούς λόγους, εγκατεστημένος ο χερσαίος πομπός που μεταδίδει τις εκπομπές αυτές στο πρώτο κράτος μέλος.*

2) *Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 1992, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, για τον καθορισμό της διαλαμβανόμενης στην εν λόγω διάταξη εύλογης αμοιβής, η εταιρία που εκπέμπει δεν δύναται να αφαιρεί μονομερώς από το ποσό της αμοιβής για τη χρήση φωνογραφημάτων που οφείλεται στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη το ποσό της αμοιβής που καταβλήθηκε ή ζητείται στο κράτος μέλος εντός του οποίου είναι εγκατεστημένος ο χερσαίος πομπός που μεταδίδει τις εκπομπές στο πρώτο κράτος μέλος.*

([1]) ΕΕ C 156 της 12.06.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-203/04 (αίτηση του Landgericht Frankfurt am Main για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG κατά Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH ([1])

(Κρέας πουλερικών — Κανόνες εμπορίας — Απαγόρευση της αναγραφής στην επισήμανση ορισμένων ενδείξεων σχετικών με τη μέθοδο εκτροφής — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1538/91)

(2005/C 217/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-203/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main (Γερμανία), με απόφαση της 28ης Απριλίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Μαΐου 2004, στο πλαίσιο της δίκης Gebrüder Stolle GmbH & Co. KG κατά Heidegold Geflügelspezialitäten GmbH, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους. A. Rosas πρόεδρο τμήματος, A. Borg Barthet (εισηγητή), A. La Pergola, U. Lõhmus και A. Ó Caoimh, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1538/91 της Επιτροπής, της 5ης Ιουνίου 1991, για τον καθορισμό λεπτομερών κανόνων ενόψει της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 1906/90 του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένους κανόνες εμπορίας για το κρέας πουλερικών, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 1321/2002 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2002, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η ένδειξη «ελεγχόμενης εκτροφής» («kontrollierte Aufzucht») αποτελεί ένδειξη της μεθόδου εκτροφής και ότι, κατά συνέπεια, το ίδιο άρθρο δεν επιτρέπει σε μια επιχείρηση να αναγράφει την εν λόγω ένδειξη στην επισήμανση προϊόντος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

([1]) ΕΕ C 190 της 24.07.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-207/04 (αίτηση της Commissione tributaria provinciale di Novara για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Paolo Vergani κατά Agenzia delle Entrate Ufficio di Arona ([1])

(Κοινωνική πολιτική — Ισότητα αμοιβών και ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών — Αποζημίωση εθελουσίας εξόδου — Φορολόγηση με βάση την ηλικία — Φορολογικό πλεονέκτημα)

(2005/C 217/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-207/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε η Commissione tributaria provinciale di Novara (Ιταλία) με απόφαση της 26ης Απριλίου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 10 Μαΐου 2004, στο πλαίσιο της δίκης Paolo Vergani κατά Agenzia Entrate Ufficio Arona, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια), K. Schiemann, E. Juhász και E. Levits, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Η οδηγία 76/207/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 9ης Φεβρουαρίου 1976, περί της εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, όσον αφορά την πρόσβαση σε απασχόληση, την επαγγελματική εκπαίδευση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι απαγορεύει διάταξη όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία παρέχει στους εργαζομένους που έχουν συμπληρώσει το πεντηκοστό έτος της ηλικίας τους, εφόσον πρόκειται για γυναίκες, και το πεντηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας τους, εφόσον πρόκειται για άνδρες, ως κίνητρο εθελουσίας εξόδου, πλεονέκτημα συνιστάμενο στη φορολόγηση με μειωμένο κατά το ήμισυ συντελεστή των ποσών που καταβάλλονται λόγω της λήξεως της σχέσεως εργασίας.

(1) ΕΕ C 179 της 10.07.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 7ης Ιουλίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-304/04 και C–305/04 (αιτήσεις του Gerechtshof te Amsterdam για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Jacob Meijer BV και Eagle International Freight BV κατά Inspecteur van de Belastingdienst (1)

(Κοινό Δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη καρτών ήχου για ηλεκτρονικούς υπολογιστές — Κύρος των κανονισμών (ΕΚ) 2086/97 και 2261/98)

(2005/C 217/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-304/04 και C-305/04, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Gerechtshof te Amsterdam (Κάτω Χώρες) με αποφάσεις της 13ης Ιουλίου 2004, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 19 Ιουλίου 2004, στο πλαίσιο των δικών **Jacob Meijer BV** (C-304/04) και **Eagle International Freight BV** (C-305/04) κατά **Inspecteur van de Belastingdienst — Douanedistrict Arnhem**, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, την N. Colneric και τον M. Ilešič (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Οι κανονισμοί (ΕΚ) 2086/97 της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 1997, και 2261/98 της Επιτροπής, της 26ης Οκτωβρίου 1998, που τροποποιούν το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, είναι ανίσχυροι κατά το μέρος που κατατάσσουν στην υποδιαίρεση 8543 89 79 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας τις κάρτες ήχου για ηλεκτρονικούς υπολογιστές όπως οι επίμαχες στις κύριες δίκες..

(1) ΕΕ C 228 της 11.9.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-449/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου Λουξεμβούργου (1)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2001/51/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά της στο εσωτερικό δίκαιο)

(2005/C 217/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-449/04, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2004, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: C. O'Reilly και A.-M. Rouchaud-Joët) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: S. Schreiner) το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Borg Barthet, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet και A. Ó Caoimh (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση του προς την οδηγία 2001/51/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2001, για τη συμμόρφωση των διατάξεων του άρθρου 26 της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.*

2. *Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 314 της 18.12.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-79/05: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας [1]

(Παράβαση κράτους μέλους — Κανονισμός (ΕΚ) 2037/2000 — Ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο)

(2005/C 217/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-79/05, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, η οποία ασκήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2005, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: U. Wölker και A. Aresu) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, (εκπρόσωπος: I. M. Braguglia, επικουρούμενος από τον G. Fiengo) το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει κάθε πρακτικώς δυνατό προληπτικό μέτρο για την αποτροπή και την ελαχιστοποίηση των διαρροών ελεγχόμενων ουσιών, ειδικότερα όσον αφορά την υποχρέωσή της να ελέγχει ετησίως τον σταθερό εξοπλισμό με φορτίο ψυκτικού ρευστού άνω των τριών κιλών ώστε να ελέγχεται η παρουσία διαρροών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2037/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος.*

2. *Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 93 της 16.04.2005.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 21ης Ιουνίου 2005

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-162/03, C-185/03, C-44/04, C-45/04, C-223/04, C-224/04, C-271/04 και C-272/04 (αιτήσεις του Tribunale di Milano για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Azienda Agricola Balconi (ex Guido) κατά Regione Lombardia, κ.λπ. και Azienda Agricola Schnabl Rosa κ.λπ. κατά Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura κ.λπ. [1]

(Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Κανονισμοί (ΕΟΚ) 856/84 και 3950/92 — Ποσότητα αναφοράς — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Διοικητικές κυρώσεις — Προϋποθέσεις)

(2005/C 217/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-162/03, C-185/03, C-44/04, C-45/04, C-223/04, C-224/04, C-271/04 και C-272/04, με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, τις οποίες υπέβαλε το Tribunale di Milano (Ιταλία) με απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 2003 (C-162/03), που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Απριλίου 2003, το Tribunale di Tolmezzo (Ιταλία) (C-185/03, C-271/04 και C-272/04), με αποφάσεις της 16ης Απριλίου 2003 και της 16ης Ιουνίου 2004, που περιήλθαν αντιστοίχως στο Δικαστήριο στις 5 Μαΐου 2003 και στις 25 Ιουνίου 2004, και το Tribunale di Gorizia (Ιταλία) (C-44/04, C-45/04, C-223/04 και C-224/04), με αποφάσεις της 18ης Δεκεμβρίου 2003 και της 7ης Απριλίου 2004, που περιήλθαν αντιστοίχως στο Δικαστήριο στις 4 Φεβρουαρίου 2004 και στις 28 Μαΐου 2004, στο πλαίσιο της δίκης **Azienda Agricola Balconi Andrea (ex Guido)** (C-162/03) κατά **Regione Lombardia, Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA)** και **Azienda Agricola Schnabl Rosa** (C-185/03)**, Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea** (C-44/04 και C-224/04)**, Azienda Agricola Bressan Aldo** (C-45/04 και C-223/04)**, Azienda Agricola Di Doi Elena** (C-271/04)**, Azienda Agricola Piemonte Franco** (C-272/04) κατά **Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Cospalat FVG,** το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια) και M. Ilešič, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Η συμπληρωματική εισφορά που θεσπίστηκε για τον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων με τα άρθρα 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, ως έχει μετά το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 856/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, και μετά τα άρθρα 1 έως 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου της 28ης Δεκεμβρίου 1992 για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, δεν εμφανίζει τον χαρακτήρα διοικητικής κυρώσεως κατά την έννοια του άρθρου 5 του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 135 της 7.6.2003.
ΕΕ C 146 της 21.6.2003.
ΕΕ C 85 της 3.4.2004.
ΕΕ C 228 της 11.9.2004.
ΕΕ C 201 της 7.8.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-52/04 (αίτηση του Bundesverwaltungsgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Personalrat der Feuerwehr Hamburg κατά Leiter der Feuerwehr Hamburg ([1])

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγίες 89/391/ΕΟΚ και 93/104/ΕΚ — Πεδίο εφαρμογής — Δυνάμεις άμεσης επεμβάσεως της πυροσβεστικής υπηρεσίας — Περιλαμβάνονται — Προϋποθέσεις)

(2005/C 217/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-52/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία), με απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 2003 που περιήλθε στο δικαστήριο στις 10 Φεβρουαρίου 2004, στο πλαίσιο της δίκης Personalrat der Feuerwehr Hamburg κατά Leiter der Feuerwehr Hamburg, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, R. Schintgen (εισηγητή), J. Makarczyk και J. Klučka, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 2 της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, και 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχουν την έννοια ότι:

— *οι δραστηριότητες των δυνάμεων άμεσης επεμβάσεως μιας δημόσιας πυροσβεστικής υπηρεσίας, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, εμπίπτουν κανονικώς στο πεδίο εφαρμογής των ως άνω οδηγιών, οπότε το άρθρο 6, σημείο 2, της οδηγίας 93/104 απαγορεύει, κατ' αρχήν, την υπέρβαση του ορίου των 48 ωρών που έχει προβλεφθεί ως μέγιστη εβδομαδιαία διάρκεια εργασίας, περιλαμβανομένων των περιόδων εφημερίας·*

— *πάντως, η υπέρβαση του εν λόγω ορίου είναι δυνατή στην περίπτωση εκτάκτων περιστάσεων τέτοιας βαρύτητας και εκτάσεως, ώστε η επιδίωξη εύρυθμης λειτουργίας των υπηρεσιών που είναι αναγκαίες για την προστασία δημοσίων συμφερόντων, όπως η δημόσια τάξη, η δημόσια υγεία και η δημόσια ασφάλεια, να υπερισχύει προσωρινώς έναντι του σκοπού προστασίας της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων που διατίθενται στις ομάδες άμεσης επεμβάσεως και παροχής βοηθείας· ωστόσο, ακόμη και εάν συντρέχουν οι έκτακτες αυτές περιστάσεις, η επίτευξη των σκοπών της οδηγίας 89/391 πρέπει να επιδιώκεται όσο αυτό είναι δυνατόν.*

([1]) ΕΕ C 94 της 17.04.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 12ης Απριλίου 2005

στην υπόθεση C-80/04 P: DLD Trading Co. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Εξωσυμβατική ευθύνη — Αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της προσαπτόμενης συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας — Δεν υφίσταται — Αντικείμενο της διαφοράς — Προδήλως απαράδεκτη)

(2005/C 217/45)

(Γλώσσας διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση C-80/04 P, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που κατατέθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2004, DLD Trading Co., με έδρα το Brno (Δημοκρατία της Τσεχίας), (δικηγόροι: J. Hintermayr, F. Haunschmidt, G. Minichmayr, P. Burgstaller και G. Tusek) όπου οι λοιποί διάδικοι ήταν: το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: M.-C. Giorgi Fort, A.-M. Colaert και

J.-P. Hix) υποστηριζόμενο από τη Δημοκρατία της Αυστρίας (εκπρόσωποι: C. Pesendorfer, W. Okresek και H. Dossi), από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Schieferer) και από τη Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: T. Pynnä και A. Guimaraes-Purokoski), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τη R. Silva de Lapuerta, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen (εισηγητή) και P. Kūris, δικαστές, γενική εισαγγελέας: J. Kokott, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 12 Απριλίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2. *Καταδικάζει την DLD Trading Co. στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) JO C 94 du 17.04.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 14ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση C-358/04 (αίτηση του Tribunale di Vicenza για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Caseificio Valdagnese Srl κατά Regione Veneto ([1])

(Υποβολή προδικαστικού ερωτήματος — Απαράδεκτο)

(2005/C 217/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση C-358/04, με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Tribunale di Vicenza (Ιταλία), με απόφαση της 2ας Αυγούστου 2004, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Αυγούστου 2004, στο πλαίσιο της δίκης Caseificio Valdagnese Srl κατά Regione Veneto, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. Lenaerts, πρόεδρο τμήματος, N. Colneric (εισηγήτρια) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: M. Poiares Maduro, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

Απορρίπτει την αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε τοTribunale di Vicenza με απόφαση της 2ας Αυγούστου 2004 ως προδήλως απαράδεκτη.

([1]) ΕΕ C 273 της 06.11.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση C-420/04 P: Γεώργιος Γκούβρας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([1])

(Αίτηση αναιρέσεως — Υπάλληλοι — Τοποθέτηση — Απόσπαση προς το συμφέρον της υπηρεσίας — Αναδρομική μεταβολή του τόπου υπηρεσίας και των σχετικών οικονομικής φύσεως δικαιωμάτων — Αναζήτηση αχρεωστήτου)

(2005/C 217/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση C-420/04 P, που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε βάσει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, στις 29 Σεπτεμβρίου 2004, Γεώργιος Γκούβρας, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (δικηγόρος: J.-N. Louis), όπου ο έτερος διάδικος είναι: η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, (εκπρόσωποι: J. Currall και L. Lozano Palacios), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους A. Borg Barthet, πρόεδρο τμήματος (εισηγητή), J.-P. Puissochet και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 14 Ιουλίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.*

2. *Καταδικάζει τον Γ. Γκούβρα στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 284 της 20.11.2004.

Αίτηση αναιρέσεως που άσκησε στις 23 Ιουλίου 2004 (τηλεομοιοτυπία της14ης Ιουλίου 2004) ο Raffaelle Dipace κατά της διατάξεως που εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-106/04, Raffaele Dipace κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-315/04)

(2005/C 217/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Raffaele Dipace άσκησε στις 23 Ιουλίου 2004 (τηλεομοιοτυπία της 14ης Ιουλίου 2004) ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της διατάξεως που εξέδωσε την 1η Απριλίου 2004 το πρώτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-106/04, Raffaele Dipace κατά Ιταλικής Δημοκρατίας.

Με διάταξη της 3ης Μαρτίου 2005, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) απέρριψε την αναίρεση και καταδίκασε τον Dipace στα δικαστικά έξοδα.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 22ας Απριλίου 2005 στην υπόθεση Twoh International B.V. κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-184/05)

(2005/C 217/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 22ας Απριλίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 25 Απριλίου 2005, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Twoh International B.V. και Staatssecretaris van Financiën που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 28γ, Α, στοιχείο α', της Έκτης οδηγίας [1] — σε συνδυασμό με την οδηγία περί αμοιβαίας συνδρομής [2] και τον κανονισμό [3] — την έννοια ότι, όταν δεν έχει παρασχεθεί αυθορμήτως από το κράτος μέλος αφίξεως καμία αξιόλογη πληροφορία, πρέπει το κράτος μέλος αναχωρήσεως της αποστολής ή της μεταφοράς των εμπορευμάτων να ζητήσει από το φερόμενο ως κράτος μέλος της αφίξεως πληροφορίες και να περιλάβει τα συναγόμενα από αυτές συμπεράσματα στο πλαίσιο της εξετάσεως της αποδείξεως της αποστολής ή της μεταφοράς των εμπορευμάτων;

([1]) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών - Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49)

([2]) Οδηγία 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων φόρων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 86) (ως έχει κατόπιν της εκδόσεως της οδηγίας 92/12/ΕΚ) (ΕΕ L 76 της 23ης Μαρτίου 1992, σ.1).

([3]) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 218/92 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1992, σχετικά με τη διοικητική συνεργασία στον τομέα των έμμεσων φόρων (ΦΠΑ) (ΕΕ L 24 της 1ης Φεβρουαρίου 1992, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hof van Beroep te Brussel με απόφαση της 30ής Μαΐου 2005 στην υπόθεση B.V.B.A. Management, Training en Consultancy κατά Benelux-Merkenbureau

(Υπόθεση C-239/05)

(2005/C 217/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με απόφαση της 30ής Μαΐου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Ιουνίου 2005, το Hof van Beroep te Brussel, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ B.V.B.A. Management, Training en Consultancy και Benelux-Merkenbureau, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Πρέπει η αρμόδια για τα σήματα αρχή, κατόπιν της εκ μέρους της εξετάσεως του συνόλου των ασκούντων επιρροή ως προς την ύπαρξη απόλυτου λόγου απαραδέκτου, να γνωστοποιεί με την προσωρινή ή την τελική της απόφαση επί της καταθέσεως το συμπέρασμά της χωριστά για κάθε ένα από τα εμπορεύματα και για κάθε μία από τις υπηρεσίες για τα οποία και τις οποίες ζητείται προστασία σήματος;

2) Μπορούν τα ασκούντα επιρροή πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις, που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη από το δικαστήριο στην περίπτωση ασκήσεως ενδίκου βοηθήματος κατά της αποφάσεως της αρμόδιας για τα σήματα αρχής, να διαφέρουν συνεπεία του χρόνου που παρήλθε μεταξύ των δύο ημερομηνιών κατά τις οποίες ελήφθη απόφαση ή πρέπει το δικαστήριο αυτό να λάβει υπόψη μόνον ό,τι υφίστατο από απόψεως πραγματικών περιστατικών και περιστάσεων κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο έλαβε απόφαση η αρμόδια για τα σήματα αρχή;

3) Εμποδίζει η δοθείσα από το Δικαστήριο με την απόφαση Postkantoor [1] ερμηνεία να ερμηνεύονται εθνικές νομοθετικές διατάξεις περί της αρμοδιότητας του δικαστηρίου κατά τέτοιο τρόπο ώστε το δικαστήριο αυτό να κωλύεται να λάβει υπόψη τα ασκούντα επιρροή πραγματικά περιστατικά και περιστάσεις που έχουν μεταβληθεί ή να αποφανθεί επί του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος χωριστά για κάθε ένα από τα προϊόντα και για κάθε μία από τις υπηρεσίες;

([1]) Υπόθεση C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, απόφαση της 12.2.2004.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 9 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση C-247/05)

(2005/C 217/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μηνά Κωνσταντινίδη και Michel van Beek, άσκησε στις 9 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη μεταφέροντας ορθώς στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρυπάνσεως [1], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, παράγραφοι 6 και 11, 5, παράγραφος 1, 9, παράγραφοι 3 έως 6, 13, παράγραφος 2, δεύτερη περίπτωση, και 14, δεύτερη περίπτωση, και από τα παραρτήματα III και IV της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η Ολλανδική Κυβέρνηση έλαβε εμπροθέσμως τα απαιτούμενα νομοθετικά και κανονιστικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, το δε υπό προετοιμασία νομοσχέδιο χρησιμεύει μόνο για διευκρίνιση και αποσαφήνιση πτυχών της οδηγίας.

Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι ο τρόπος που τα κράτη μέλη οφείλουν να μεταφέρουν τις οδηγίες στην εσωτερική έννομη τάξη έχει συχνά περιγραφεί από το Δικαστήριο με μια τυποποιημένη έκφραση. Στην απόφαση της 30ής Μαΐου 1991, C-361/88, Επιτροπή κατά Γερμανίας (Συλλογή 1991, σ. I-2567, σκέψη 15) το Δικαστήριο χρησιμοποίησε την ακόλουθη διατύπωση:

«(…) η μεταφορά οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν προϋποθέτει κατ' ανάγκη τυπική και κατά γράμμα επανάληψη των διατάξεών της σε ρητή και ειδική νομική διάταξη και μπορεί, ανάλογα με το περιεχόμενο της οδηγίας, να αρκεί ένα γενικό νομικό πλαίσιο, εφόσον αυτό εξασφαλίζει πράγματι την πλήρη εφαρμογή της οδηγίας κατά τρόπο επαρκώς σαφή και συγκεκριμένο, ούτως ώστε, αν η οδηγία έχει ως σκοπό να δημιουργήσει δικαιώματα υπέρ των ιδιωτών, να παρέχεται στους αντλούντες δικαιώματα η δυνατότητα να λάβουν πλήρη γνώση των δικαιωμάτων τους και να τα επικαλούνται, εφόσον συντρέχει περίπτωση, ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.»

Εν προκειμένω, η Επιτροπή θεωρεί ότι, όσον αφορά τη μεταφορά της οδηγίας στην ολλανδική έννομη τάξη, σε πλείστα σημεία δεν μπορεί να γίνει λόγος για μια τέτοια «επαρκή» μεταφορά.

[1] ΕΕ L 257, σ. 26.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hessisches Finanzgericht με διάταξη της 14ης Απριλίου 2005 στην υπόθεση Turbon International GmbH — ως καθολική δικαιοδόχος της Kores Nordic Deutschland GmbH — κατά Oberfinanzdirektion Koblenz

(Υπόθεση C-250/05)

(2005/C 217/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 14ης Απριλίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Ιουνίου 2005, το Hessisches Finanzgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Turbon International GmbH — ως καθολική δικαιοδόχος της Kores Nordic Deutschland GmbH — και Oberfinanzdirektion Koblenz, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Δεν είναι ορθό, αντίθετα προς την εκτίμηση που διατύπωσε το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΔΕΚ) με την απόφασή του της 7ης Φεβρουαρίου 2002 επί της υποθέσεως C-276/00 [1], ότι το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 [2] του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική Ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1734/96 [3] της Επιτροπής της 9ης Σεπτεμβρίου 1996, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι μια κασέτα μελάνης χωρίς ενσωματωμένη κεφαλή εκτυπώσεως, αποτελούμενη από πλαστική φύσιγγα, αφρώδες πλαστικό, μεταλλικό πλέγμα, μονωτικούς συνδέσμους, μεμβράνη σφραγίσεως, ετικέτα, μελάνη και υλικό συσκευασίας, η οποία, όσον αφορά τόσο την κασέτα όσο και τη μελάνη, μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο σε εκτυπωτή με χαρακτηριστικά όμοια με αυτά των εκτυπωτών μάρκας Epson Stylus Color που λειτουργούν με έγχυση μελάνης πρέπει να κατατάσσεται στη διάκριση 3215 90 80 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (ΣΟ), η προπεριγραφείσα κασέτα μελάνης να κατατάσσεται ως μέρος ή εξάρτημα ενός εκτυπωτή στην κλάση 8473 της ΣΟ, διότι η μηχανική και ηλεκτρονική λειτουργία (σελ.3 του πρωτοτύπου) του εκτυπωτή εξαρτάται από την ύπαρξη μιας τέτοιας κασέτας;

[1] Συλλογή 2002, σ. I-1389.
[2] ΕΕ L 256, σ. 1.
[3] ΕΕ L 238, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας που ασκήθηκε στις 17 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση C-257/05)

(2005/C 217/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Enrico Traversa και Wolfgang Bogensberger, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 17 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας .

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, ορίζοντας στο άρθρο 21, παράγραφος 4, του Kesselgesetz [1] ότι μόνον οι επιχειρήσεις που εδρεύουν στην Αυστρία επιτρέπεται να ασκούν τη δραστηριότητα του ελέγχου της λειτουργίας εγκαταστάσεων θερμάνσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ·

2) να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 49 ΕΚ, οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στο εσωτερικό της Κοινότητας απαγορεύονται όσον αφορά τους υπηκόους των κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος της Κοινότητας άλλο από εκείνο του αποδέκτου της παροχής.

Το άρθρο 21, παράγραφος 4, του Kesselgesetz (αυστριακού νόμου περί εγκαταστάσεων θερμάνσεως) ορίζει τις προϋποθέσεις για την παροχή αδείας ασκήσεως της δραστηριότητας του ελέγχου των εγκαταστάσεων θερμάνσεως. Κατά την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού, μόνον οι εδρεύουσες στην Αυστρία επιχειρήσεις επιτρέπεται να ασκούν την εν λόγω δραστηριότητα. Κάθε επιχείρηση ελέγχου εγκαταστάσεων θερμάνσεως που λειτουργούν υπό πίεση, εγκατεστημένη εντός άλλου κράτους μέλους, η οποία επιθυμεί να παράσχει τις υπηρεσίες της εντός της Αυστρίας υποχρεούται να αποκτήσει πρώτα μιαν εγκατάσταση στη χώρα αυτή.

Η εν λόγω ρύθμιση αποτελεί περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών υπό την έννοια του άρθρου 49 ΕΚ. Από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η επιβολή της υποχρεώσεως έδρας ή εγκαταστάσεως στην ημεδαπή προσβάλλει άμεσα την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών διότι καθιστά αδύνατη την παροχή των υπηρεσιών αυτών εκ μέρους επιχειρήσεων εγκατεστημένων εντός άλλου κράτους μέλους.

Οι λόγοι που επικαλείται η Δημοκρατία της Αυστρίας — όπως π.χ. η εξασφάλιση της δημόσιας ασφάλειας ή η προστασία των εργαζομένων και των καταναλωτών — δεν μπορούν να δικαιολογήσουν τον ως άνω περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, τέτοιοι περιορισμοί δικαιολογούνται μόνον όταν το δημόσιο συμφέρον δεν προστατεύεται ήδη με διατάξεις δεσμεύουσες την παρέχουσα τις υπηρεσίες επιχείρηση εντός του κράτους στο οποίο αυτή είναι εγκατεστημένη. Η προϋπόθεση κατά την οποία, για να εξασφαλίζεται η ποιότητα της κρατικής εποπτείας, είναι απαραίτητο να επιβάλλεται η υποχρέωση να εδρεύουν στην ημεδαπή οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, είναι δυσανάλογα αυστηρή σε σχέση με τα συμφέροντα που αποσκοπεί να προστατεύσει, διότι ο σκοπός της δημόσιας ασφάλειας ή της προστασίας των εργαζομένων και των καταναλωτών μπορεί να επιτυγχάνεται μέσω του ήδη προβλεπομένου από τον Kesselgesetz συστήματος σχετικά με την παροχή αδείας στις επιχειρήσεις αυτές και με την εποπτεία τους, χωρίς να είναι απαραίτητη η εγκατάστασή τους στην ημεδαπή.

---

[1] Bundesgesetz über Sicherheitsmaßnahmen für Dampfkessel, Druckbehälter, Versandbehälter und Rohrleitungen (Kesselgesetz), BGBl. Nr 211/1992

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, ασκηθείσα στις 23 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση C-263/05)

(2005/C 217/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μ. Κωνσταντινίδη και L. Cimaglia, μέλη της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 23 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, έχοντας θεσπίσει και διατηρώντας σε ισχύ διάταξη (το άρθρο 14 του νομοθετικού διατάγματος 138 της 8ης Ιουλίου 2002, το οποίο μετετράπη στο νόμο 178 της 8ης Αυγούστου 2002), η οποία αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής του νομοθετικού διατάγματος 22 του 1997, με το οποίο μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη η οδηγία 91/156/ΕΟΚ [1] του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, για την τροποποίηση της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ [2] περί των στερεών αποβλήτων, ουσίες ή αντικείμενα με προορισμό πράξεις διαθέσεως ή ανακτήσεως αποβλήτων που δεν απαριθμούνται ρητώς στα παραρτήματα Β και C του νομοθετικού διατάγματος 22/97, καθώς και αγαθά, ουσίες ή υπολείμματα παραγωγής περί των οποίων ο κάτοχος αποφάσισε ή υπέχει την υποχρέωση να απορρίψει μολονότι μπορούν και είναι δεκτικά επαναχρησιμοποιήσεως σε παραγωγικό ή καταναλωτικό κύκλο, υπό την προϋπόθεση ότι δεν διενεργείται οποιαδήποτε προληπτική παρέμβαση επεξεργασίας και δεν προξενούν ζημία στο περιβάλλον, ή, ακόμη και αν λαμβάνει χώρα προληπτική παρέμβαση επεξεργασίας, οσάκις αυτή δεν αποτελεί πράξη ανακτήσεως μεταξύ των περιλαμβανομένων στο παράρτημα C του νομοθετικού διατάγματος 22/1997, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο α', της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ περί των στερεών αποβλήτων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ,

2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η περιλαμβανόμενη στα σημεία a) και b) του άρθρου 14, παράγραφος 1, του νόμου 178/2002 αναφορά στις «δραστηριότητες διαθέσεως ή ανακτήσεως» και στις «πράξεις διαθέσεως και ανακτήσεως», αντίστοιχα, συνοδεύεται σε αμφότερες τις περιπτώσεις από τη διευκρίνιση «σύμφωνα με τα παραρτήματα Β και C του νομοθετικού διατάγματος 22».

Η ανωτέρω διευκρίνιση, η οποία, αντιθέτως, δεν εμφαίνεται στο σημείο c) του ιδίου άρθρου, θα μπορούσε να σημαίνει ότι διακρίνει μεταξύ, αφενός, των εν γένει πράξεων διαθέσεως και ανακτήσεως και, αφετέρου, εκείνων που προβλέπονται ειδικώς στα παραρτήματα Β και C του νομοθετικού διατάγματος 22/97.

Υπό το φως της ανωτέρω διακρίσεως, προκύπτει σαφώς, από τη διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 1, σημείο a), του νομοθετικού διατάγματος 22/97 σε συνδυασμό με το άρθρο 14, σημεία a) και b), του νόμου 178/2002, ότι αποτέλεσμα της σχετικής διατάξεως είναι ότι διαγράφει τα όρια του περιεχομένου της εννοίας του αποβλήτου, στην οποία δεν θα μπορούσαν να περιλαμβάνονται όλα τα υλικά, οι ουσίες ή τα αγαθά που εμπίπτουν στις κατηγορίες του παραρτήματος Α που ο κάτοχος προωθεί ή υποβάλλει, ή άλλως προτίθεται να κατευθύνει, προς οποιαδήποτε πράξη διαθέσεως ή ανακτήσεως, εξ' αυτών δε μόνον εκείνες σε σχέση με τις οποίες πραγματοποιούνται ή μελετώνται πράξεις διαθέσεως ή ανακτήσεως εμπίπτουσες μεταξύ εκείνων που απαριθμούνται ρητώς στα παραρτήματα Β και C του νομοθετικού διατάγματος 22/97.

Στο οριζόμενο από τον ιταλό νομοθέτη σύστημα, στα πλαίσια του οποίου η έννοια του αποβλήτου εξαρτάται ρητώς από τις ανωτέρω προϋποθέσεις, εξακολουθούν, εν πάση περιπτώσει, να αποκλείονται από τον ενδεχόμενο χαρακτηρισμό τους ως αποβλήτων και ως εκ τούτου από τη δυνατότητα υπαγωγής τους στην κανονιστική ρύθμιση περί διαχειρίσεως των αποβλήτων όλα εκείνα τα υλικά, οι ουσίες ή τα αγαθά που αποτελούν αντικείμενο του παραρτήματος Α που ο κάτοχος προωθεί, υποβάλλει, ή έχει την πρόθεση να κατευθύνει προς πράξεις διαθέσεως μη περιλαμβανόμενες στο παράρτημα Β του νομοθετικού διατάγματος 22/97 ή πράξεις ανακτήσεως μη περιλαμβανόμενες στο παράρτημα αυτού C.

Η Επιτροπή φρονεί ότι ο περιορισμός αυτός συνιστά ανεπίτρεπτο περιορισμό της εννοίας του αποβλήτου και ως εκ τούτου του πεδίου εφαρμογής της ιταλικής κανονιστικής ρυθμίσεως περί της διαχειρίσεως των αποβλήτων. Συγκεκριμένα, η ερμηνεία υπέρ της οποίας κλίνει ο ιταλός νομοθέτης έχει ως συνέπεια περιορισμό της εφαρμογής των διατάξεων της οδηγίας μόνο στις προσδιοριζόμενες με την ιταλική κανονιστική ρύθμιση περιπτώσεις, αποκλείοντας άλλες μη προβλεπόμενες a priori που θα μπορούσαν, αντιθέτως, να αποτελέσουν αντικείμενο αυτής και σε σχέση με τις οποίες θα καθίστατο αναγκαία μία διασταλτική ερμηνεία της εννοίας του αποβλήτου, όπως η εισαχθείσα με τη σκέψη 36 της αποφάσεως Palin Granit. Η στάση αυτή εκ μέρους του ιταλού νομοθέτη έρχεται σε αντίθεση με τις διατάξεις της οδηγίας, από τις οποίες δεν υφίσταται δυνατότητα παρεκκλίσεως μέσω κανόνα εθνικού δικαίου.

([1]) ΕΕ L 78 της 26/3/1991, σ. 32.
([2]) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86.

Αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υποβλήθηκε με απόφαση εκδοθείσα την 21η Ιουνίου 2005, στην υπόθεση José Perez Naranjo κατά Caisse régionale d'assurance maladie (CRAM) Nord-Picardie

(Υπόθεση C-265/05)

(2005/C 217/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) με απόφαση, εκδοθείσα την 21η Ιουνίου 2005, στην υπόθεση José Perez Naranjo κατά Caisse régionale d'assurance maladie (CRAM) Nord-Picardie και η οποία περιήλθε στην Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 27 Ιουνίου 2005.

Το Cour de cassation (Γαλλία) ζητεί από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει το κοινοτικό δίκαιο να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το επίδικο συμπληρωματικό επίδομα, που αναγράφεται στο παράρτημα ΙΙα του κανονισμού 1408/71 ([1]), έχει ειδικό χαρακτήρα μη στηριζόμενο σε εισφορά που αποκλείει, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 10α και 95γ του κανονισμού1408/71, την καταβολή του στον αιτούντα μη κάτοικο ημεδαπής ο οποίος δεν πληρούσε την προϋπόθεση ηλικίας την 1η Ιουνίου 1992, ή, αντιθέτως, υπό την έννοια ότι, αναλυόμενο σε παροχή κοινωνικής ασφαλίσεως, το επίδομα αυτό πρέπει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 19, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, να καταβάλλεται στο ενδιαφερόμενο πρόσωπο το οποίο πληροί τις προϋποθέσεις παροχής του επιδόματος ασχέτως του κράτους μέλους εντός του οποίου κατοικεί το πρόσωπο αυτό;

([1]) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ 1983 L 230 σ. 8)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο 'Αρειος Πάγος, με απόφαση της 9ης Ιουνίου 2005, στην υπόθεση Αθηναϊκή Χαρτοποιΐα ΑΕ κατά Λ. Παναγιωτίδη κ.α.

(Υπόθεση C-270/05)

(2005/C 217/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: Ελληνική)

Με απόφαση της 9ης/06/2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την 01/07/2005, ο 'Αρειος Πάγος ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Αθηναϊκής Χαρτοποιΐας ΑΕ και Λ. Παναγιωτίδη κ.α. που εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερώτηματος:

αν εμπίπτει στην έννοια του κοινοτικού όρου «επιχείρηση», για την εφαρμογή των Οδηγιών του Συμβουλίου που αναφέρονται στο σκεπτικό και του ν. 1387/1938 «Έλεγχος Ομαδικών Απολύσεων και άλλες διατάξεις», η εκμετάλλευση της οποιας το προσωπικό απολύθηκε ομαδικά από τον εργοδότη, κατ'εξαιρεση των διαδικασιών ενημέρωσης και διαβούλευσης με τους εκπροσώπους των εργαζομένων που προβλέπονται από το άρθρο 1, παράγραφος 2 — δ) της Οδηγιας 75/129, το άρθρο 2, παράγραφος 4, της Οδηγιας 92/56 και το άρθρο 4, παράγραφος 4, της Οδηγιας 98/59

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hof van beroep te Antwerpen, με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2005 στην υπόθεση Εισαγγελική Αρχή κατά 1. ..., 2. ..., 3. Werner Constant Maria Bouwens

(Υπόθεση C-272/05)

(2005/C 217/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 30ής Ιουνίου 2005, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 5 Ιουλίου 2005, το Hof van beroep te Antwerpen, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Εισαγγελικής Αρχής και 1. ..., 2. ..., 3. Werner Constant Maria Bouwens που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

1. Έχει το άρθρο 54 [1] της συναφθείσας στις 19 Ιουνίου 1999 Συμβάσεως εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, σε συνδυασμό με το άρθρο 71 της Συμβάσεως αυτής, την έννοια ότι θεωρούνται «ίδια πραγματικά περιστατικά» κατά το προπαρατεθέν άρθρο 54 οι αξιόποινες πράξεις της κατοχής προς εξαγωγή και εισαγωγή, οι οποίες αφορούν τα ίδια ναρκωτικά και τις ίδιες ψυχοτρόπες ουσίες και για τις οποίες έχει ασκηθεί, για εξαγωγή και εισαγωγή αντιστοίχως, ποινική δίωξη σε διάφορες χώρες που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν;

---

[1] Σύμβαση εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof με διάταξη της 24ης Μαΐου 2005 στην υπόθεση The Wellcome Foundation Ltd. κατά Paranova Pharmazeutika Handels GmbH

(Υπόθεση C-276/05)

(2005/C 217/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 24ης Μαΐου 2005, οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 6 Ιουλίου 2005, το Oberster Gerichtshof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ The Wellcome Foundation Ltd. και Paranova Pharmazeutika Handels GmbH που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποφανθεί επί των εξής ερωτημάτων:

1) α. Έχουν την έννοια το άρθρο 7 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ [1] περί σημάτων και η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου ότι η απόδειξη, περί του ότι η άσκηση του δικαιώματος που παρέχει το σήμα θα συμβάλει στη δημιουργία τεχνητής στεγανοποιήσεως της αγοράς, δεν απαιτείται μόνο για την ανασυσκευασία καθεαυτή, αλλά και για τη μορφή της νέας συσκευασίας;

Στην περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα αυτό:

β. Πρέπει η μορφή της νέας συσκευασίας να εξεταστεί σε σχέση με την αρχή της όσο το δυνατόν μικρότερης επεμβάσεως ή (μόνο) σε σχέση με το αν μπορεί να βλάψει τη φήμη του σήματος και του δικαιούχου του;

2) Έχουν την έννοια το άρθρο 7 της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ περί σημάτων και η σχετική νομολογία του Δικαστηρίου ότι ο παράλληλος εισαγωγέας εκπληρώνει την περί ανακοινώσεως υποχρέωσή του μόνο αν ανακοινώνει στον δικαιούχο του σήματος και το κράτος εξαγωγής καθώς και τους ακριβέστερους λόγους για την ανασυσκευασία;

(1) ΕΕ L 40, σ. 1.

Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε στις 13 Ιουλίου 2005 (Fax: 12 Ιουλίου 2005) η εταιρία Holcim (Deutschland) AG, πρώην Alsen AG, κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 21 Απριλίου 2005 το τρίτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-28/03, Holcim (Deutschland) AG, πρώην Alsen AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-282/05 P)

(2005/C 217/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η εταιρία Holcim (Deutschland) AG, πρώην Alsen AG, εκπροσωπούμενη από τους Dr. Peter Niggemann και Dr. Frederik Wiemer, Rechtsanwälte, Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, D-40545 Düsseldorf, άσκησε στις 13 Ιουλίου 2005 (Fax:12 Ιουλίου 2005) ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 21 Απριλίου 2005 το τρίτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-28/03, Holcim (Deutschland) AG, πρώην Alsen AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναιρέσει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 21ης Απριλίου 2005, στην υπόθεση T-28/03 Holcim (Deutschland) AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1).

2. να καταδικάσει την εναγομένη και αναιρεσίβλητη να καταβάλει στην ενάγουσα ποσό ύψους 139 002,21 € πλέον τόκων υπερημερίας με επιτόκιο 5,75 % ετησίως από 15ης Απριλίου 2000

3. επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προκειμένου αυτό να αποφανθεί εκ νέου λαμβάνοντας υπόψη τη νομική άποψη του Δικαστηρίου·

4. να καταδικάσει την εναγομένη και αναιρεσίβλητη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η ενάγουσα επικαλείται τρεις λόγους αναιρέσεως:

1. Το Πρωτοδικείο παραβίασε το άρθρο 46 του Οργανισμού του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κρίνοντας ως μερικώς παραγεγραμμένη την αξίωση αποδόσεως στο μέτρο που αφορούσε αξιώσεις γεγενημένες πριν από την 31η Ιανουαρίου 1998. Αντιθέτως προς την άποψη του Πρωτοδικείου, η παραγραφή δεν άρχισε από τη σύσταση των εγγυήσεων, αλλά μόνο από την έκδοση της αποφάσεως για το τσιμέντο, της 15ης Μαρτίου 2000, διότι μόνο μετά την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής για το τσιμέντο μπορούσε να προβληθεί λυσιτελώς αξίωση αποζημιώσεως έναντι της εναγομένης. Ειδικότερα, η ζημία δεν ήταν ακόμα επαρκώς ορισμένη κατά τη σύσταση των εγγυήσεων, διότι δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθεί πόσο θα διαρκούσε η ακυρωτική δίκη. Επιπλέον, με τη σύσταση των εγγυήσεων δεν επήλθαν περισσότερες διαδοχικές, καθημερινώς εμφανιζόμενες ζημίες, αλλά υπήρξε μία μόνο ενιαία ζημία. Επικουρικώς η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι η παραγραφή διακόπηκε, σύμφωνα με το άρθρο 46, εδάφιο 2, του Οργανισμού του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως.

2. Εσφαλμένως το Πρωτοδικείο εξέτασε και απέρριψε την ύπαρξη «κατάφωρης παραβιάσεως» στο πλαίσιο του άρθρου 288, εδάφιο 2 ΕΚ. Αφενός, η πρόσθετη αυτή προϋπόθεση της αξιώσεως επιστροφής τέθηκε νομολογιακώς μόνο σε σχέση με κανονιστική δραστηριότητα της κοινότητας και όχι σε σχέση με διοικητική δραστηριότητα, όπως η έκδοση αποφάσεων περί επιβολής προστίμων στο πλαίσιο του δικαίου ανταγωνισμού. Αλλά ακόμη και αν το κριτήριο της «κατάφωρης παραβιάσεως» έχει εν προκειμένω εφαρμογή, υφίσταται τέτοια παραβίαση, διότι η εναγομένη δεν διέθετε, κατά την έκδοση της παράνομης αποφάσεως για το τσιμέντο, διακριτική ευχέρεια· επομένως δεν έχει σημασία ο σύνθετος χαρακτήρας της υποθέσεως. Εντούτοις, ακόμα και αν έπρεπε να εξεταστεί η τυχόν συδρομή του στοιχείου της συνθετότητας, η υπόθεση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως σύνθετη, τουλάχιστον καθ'όσον αφορούσε την ενάγουσα ή και την δικαιοπάροχό της. Ως προς αυτές απαιτείτο η εξέταση στη διαδικασία για το τσιμέντο λίγων μόνων αποδεικτικών μέσων καθώς και η ανάλυση του απλού ζητήματος, αν υφίστατο εκ του νόμου επιτρεπόμενο εξαγωγικό καρτέλ· δεν επιτρέπεται να αποβεί εις βάρος της ενάγουσας το γεγονός ότι η υπόθεσή της συνεξετάστηκε με άλλες υποθέσεις στρεφόμενες κατά πολλών άλλων επιχειρήσεων.

3. Το ζήτημα του αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ του παρανόμου χαρακτήρα της πράξεως και της ζημίας εκτιμήθηκε επίσης εσφαλμένως από το Πρωτοδικείο. Αν η εναγομένη δεν είχε λάβει παράνομη απόφαση επιβολής προστίμου εις βάρος της ενάγουσας, αυτή δεν θα υφίστατο ζημίες υπό τη μορφή εξόδων συστάσεως εγγυήσεως. Η σύσταση τραπεζικών εγγυήσεων δεν διέκοψε τον αιτιώδη σύνδεσμο. Και οι δύο μορφές παροχής ασφάλειας — προσωρινή πληρωμή του ποσού του προστίμου και σύσταση εγγυήσεων — έχουν τις ίδιες έννομες συνέπειες.

(1) DO C 155, de 25.6.2005, p. 14.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση C-294/05)

(2005/C 217/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Lena Ström van Lier και Günter Wilms, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Σουηδίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, παραλείποντας, κατά το διάστημα από την πρώτη Ιανουαρίου 1998 μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου 2002, να βεβαιώσει και να πιστώσει τους ίδιους πόρους που αφορούν την εισαγωγή πολεμικού υλικού και εμπορευμάτων που χρησιμοποιούνται τόσο για μη στρατιωτικούς όσο και για στρατιωτικούς σκοπούς και παραλείποντας να καταβάλει τόκους υπερημερίας επ' αυτών, δεν εκπλήρωσε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2, 9, 10 και 11 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της απόφασης 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, όπως ίσχυε πριν από την 31η Μαΐου 2000, και, για το μετέπειτα διάστημα, από τον κανονισμό (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της απόφασης 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων,

2. να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το διάστημα από την 1η Ιανουαρίου 1998 μέχρι και τις 31 Δεκεμβρίου 2002, το Βασίλειο της Σουηδίας παρέλειψε να βεβαιώσει και να πιστώσει τους ίδιους πόρους που αφορούν την εισαγωγή πολεμικού υλικού και εμπορευμάτων που χρησιμοποιούνται τόσο για μη στρατιωτικούς όσο και για στρατιωτικούς σκοπούς και να καταβάλει τόκους υπερημερίας επ' αυτών. Η Σουηδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το άρθρο 296, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΕΚ παρέχει στα κράτη μέλη το δικαίωμα να χορηγούν μονομερώς δασμολογική απαλλαγή για την εισαγωγή πολεμικού υλικού και εμπορευμάτων διττής χρήσεως (τόσο για μη στρατιωτικούς όσο και για στρατιωτικούς σκοπούς), για λόγους σχετικούς με την άμυνα, για την προστασία του στρατιωτικού απορρήτου και για την τήρηση διεθνών συμφωνιών, σχετικών με την εγγύηση της στρατωτικής ασφαλείας. Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα κράτη μέλη δεν δικαιούνται να επικαλούνται το άρθρο 296, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΕΚ προκειμένου να εξαιρούν ίδιους πόρους από τον προϋπολογισμό της Κοινότητας. Εν πάση περιπτώσει, το κράτος μέλος φέρει το βάρος αποδείξεως περί του ότι η δασμολογική απαλλαγή του πολεμικού υλικού και εμπορευμάτων διττής χρήσεως και η συνακόλουθη παράλειψη βεβαιώσεως και πιστώσεως ιδίων πόρων αποτελούσε αναγκαίο μέτρο για την προστασία ουσιωδών συμφερόντων της ασφαλείας του. Η Επιτροπή θεωρεί ότι το Βασίλειο της Σουηδίας δεν εκπλήρωσε το βάρος αποδείξεως.

Διαγραφή της υποθέσεως C-156/02 [1]

(2005/C 217/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-156/02 (αίτηση του Bundessozialgericht για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Maria Purschke κατά Landesversicherungsanstalt Oberbayern.

[1] ΕΕ C 180 της 27.7.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως C-225/03 [1]

(2005/C 217/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-225/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

[1] ΕΕ C 171 της 19.07.2003

Διαγραφή της υποθέσεως C-527/03 [1]

(2005/C 217/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 8ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-527/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

[1] ΕΕ C 59 της 6.3.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-81/04 [1]

(2005/C 217/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 8ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-81/04 (αίτηση του Arbeitsgericht Berlin για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Veronika Richert κατά VK GmbH Service Gesellschaft für Vermögenszuordnung und Kommunalisierung mbH.

[1] ΕΕ C 106 της 30.4.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-256/04 [1]

(2005/C 217/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-256/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

[1] ΕΕ C 239 της 25.9.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-319/04 [1]

(2005/C 217/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 7ης Ιουλίου 2005 ο πρόεδρος του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-319/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

[1] ΕΕ C 228 της 11.09.2004

Διαγραφή της υποθέσεως C-337/04 [1]

(2005/C 217/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 27ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-337/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

[1] ΕΕ C 239 της 25.09.2004

Διαγραφή των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-362/04, C-363/04, C-364/04 και C-365/04 [1]

(2005/C 217/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Με διάταξη της 21ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-362/04, C-363/04, C-364/04 και C-365/04 (αίτηση του Συμβουλίου της Επικρατείας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Μηχανική Α.Ε, Θόλος Α.Ε. κατά Υπουργού Πολιτισμού, Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

[1] ΕΕ C 273 της 6.11.2004.
ΕΕ C 284 της 20.11.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-370/04 [1]

(2005/C 217/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-370/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

[1] ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-387/04 ([1])

(2005/C 217/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 6ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-387/04 (αίτηση του Amtsgericht Dresden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Volker Donath.

([1]) ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-396/04 ([1])

(2005/C 217/71)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

Με διάταξη της 12ης Μαΐου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-396/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας.

([1]) ΕΕ C 273 της 6.11.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-424/04 ([1])

(2005/C 217/72)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 17ης Μαΐου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-424/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Γαλλικής Δημοκρατίας.

([1]) ΕΕ C 300 της 4.12.2004.

Διαγραφή της υποθέσεως C-497/04 ([1])

(2005/C 217/73)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Με διάταξη της 13ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-497/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

([1]) ΕΕ C 31 της 5.2.2005.

Διαγραφή της υποθέσεως C-498/04 ([1])

(2005/C 217/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Με διάταξη της 13ης Ιουνίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-498/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

([1]) ΕΕ C 31 της 5.2.2005.

Διαγραφή της υποθέσεως C-511/04 ([1])

(2005/C 217/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Με διάταξη της 4ης Μαΐου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-511/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας.

([1]) ΕΕ C 45 της 19.2.2005.

Διαγραφή της υποθέσεως C-515/04 ([1])

(2005/C 217/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 11ης Ιουλίου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-515/04: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου.

([1]) ΕΕ C 31 της 05.02.2005

Διαγραφή της υποθέσεως C-56/05 ([1])

(2005/C 217/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Με διάταξη της 25ης Μαΐου 2005 ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως C-56/05: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας.

([1]) ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση T-387/02, Dorte Schmidt-Brown κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([1])

((Υπάλληλοι — Προσφυγή ακυρώσεως — Κατηγορίες εις βάρος υπαλλήλου — Άρθρο 24 του ΚΥΚ — Απόρριψη αιτήσεως χρηματοοικονομικής αρωγής)

(2005/C 217/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-387/02, Dorte Schmidt-Brown, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Wellen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal και S. Orlandi, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και L. Lozano Palacios, επικουρούμενοι από τον δικηγόρο D. Waelbroeck, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της από 26 Απριλίου 2002 απόφασης της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως της προσφεύγουσας διώκουσας, ιδίως, να λάβει χρηματοοικονομική αρωγή του οργάνου αυτού στο πλαίσιο αγωγής με βάση τη δυσφήμηση, την οποία προσφεύγουσα άσκησε κατά μιας εταιρίας ενώπιον του High Court of Justice (England & Wales), το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τον J.D. Cooke, πρόεδρο, τις I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 70 της 22.3.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 28ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-158/03, Industrias Químicas del Vallés, SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([1])

(Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Φυτοπροστατευτικά προϊόντα — Δραστικές ουσίες — Metalaxyl — Διαδικασία εγκρίσεως — Συνοπτικός φάκελος και πλήρης φάκελος — Προθεσμίες — Αρχή της αναλογικότητας — Κατάχρηση εξουσίας)

(2005/C 217/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-158/03, **Industrias Químicas del Vallés, SA,** με έδρα το Mollet del Vallés (Ισπανία), εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τους C. Fernández Vicién, J. Sabater Marotias και P. González-Espejo και, στη συνέχεια, από τους C. Fernández Vicién, J. Sabater Marotias και I. Moreno-Tapia Rivas, δικηγόρους, κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: S. Pardo Quintillán και B. Doherty), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 2003/308/ΕΚ της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2003, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας metalaxyl στο παράρτημα Ι της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την απόσυρση των εγκρίσεων για φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν τη δραστική αυτή ουσία (ΕΕ L 113, σ. 8), το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 28 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Η Industrias Químicas del Vallés, SA, φέρει τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.*

([1]) ΕΕ C 158 της 5.7.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 30ής Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-190/03, Sanni Olesen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1]

(Υπάλληλοι — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Υπηρεσίες παρασχεθείσες προς άλλο κράτος ή προς διεθνή οργανισμό — Έννοια του κράτους — Κύρια επαγγελματική δραστηριότητα)

(2005/C 217/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-190/03, Sanni Olesen, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και L. Lozano Palacio, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 19ης Απριλίου 2002, περί μη χορηγήσεως στην προσφεύγουσα το ευεργέτημα του επιδόματος αποδημίας του άρθρου 4 του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ), και, αφετέρου, αίτημα καταβολής του επιδόματος αυτού από την ημερομηνία κατά την οποία αυτή ανέλαβε υπηρεσία, πλέον τόκων υπερημερίας, το Πρωτοδικείο, (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M Βηλαρά, πρόεδρο, M.E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές, γραμματέας: I. Natsinas, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 30 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.*

2) *Έκαστος διάδικος θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

[1] ΕΕ C 184 της 2.8.2003

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 28ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-301/03, Canali Ireland Ltd κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) [1]

(Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα CANAL JEAN CO. NEW YORK — Ανακοπή του δικαιούχου του εθνικού λεκτικού σήματος CANALI — Κίνδυνος συγχύσεως)

(2005/C 217/81)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T 301/03, **Canali Ireland Ltd,** με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τους C. Gielen και O. Schmutzer, δικηγόρους, κατά **Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)** (εκπρόσωποι: A. Αποστολάκη και S. Laitinen), αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: **Canal Jean Co. Inc.,** με έδρα τη Νέα Υόρκη, Νέα Υόρκη (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον M. Cover, solicitor, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος του ΓΕΕΑ της 17ης Ιουνίου 2003 (υπόθεση R 103/2002 2), σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής 78859 μεταξύ των εταιριών Canali SpA. και Canal Jean Co. Inc., το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 28 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 275 της 15.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 30ής Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-347/03, Eugénio Branco, Lda κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([1])

(Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Υπεργολαβία — Κεκτημένα δικαιώματα — Εύλογη προθεσμία)

(2005/C 217/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Στην υπόθεση T-347/03, Eugénio Branco, Lda, με έδρα τη Λισσαβόνα (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τον B. Belchior, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά οι A. Alves Vieira και A. Weimar, και στη συνέχεια οι P. Andrade και A.Weimar, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2002) 3455, της 23ης Οκτωβρίου 2002, περί μειώσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, που αποτελεί αντικείμενο του φακέλου 870302 P3, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 30 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 7 της 10.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση T-370/03, Jacques Wunenburger κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([1])

(Υπάλληλοι — Θέση διευθυντή στο γραφείο συνεργασίας της Επιτροπής EuropeAid — Ανακοίνωση κενής θέσης — Απόρριψη υποψηφιότητας — Προσφυγή ακυρώσεως — Νομιμοποίηση — Αιτιολογία — Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως)

(2005/C 217/83)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-370/03, Jacques Wunenburger, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ζάγκρεμπ (Κροατία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο É. Boigelot, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως της Επιτροπής να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση του διευθυντή της διευθύνσεως «Αφρική, Καραϊβική, Ειρηνικός» του γραφείου συνεργασίας της Επιτροπής EuropeAid και, αφετέρου, της αποφάσεως να διορίσει άλλον υποψήφιο σ' αυτή της θέση, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και I. Labucka, δικαστές· γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 7ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση T-385/03, Miles Handelsgesellschaft International mbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) [1]

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος που περιλαμβάνει το λεκτικό στοιχείο «Biker Miles» — Προγενέστερο λεκτικό σήμα MILES — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2005/C 217/84)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-385/03, **Miles Handelsgesellschaft International mbH,** με έδρα το Norderstedt (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους F. Dettmann και A. Deutsch, δικηγόρους, κατά **Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)** (εκπρόσωποι: T. Eichenberg και G. Schneider), έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: **Biker Miles Motorrad Handels- und Vertriebsgesellschaft mbH,** με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον G. Malchartzeck, δικηγόρο, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 (υπόθεση R 174/2002 2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Biker Miles Motorrad Handels- und Vertriebsgesellschaft mbH και Miles Handelsgesellschaft International mbH, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Lindh και V. Vadapalas, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 7 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 9ης Σεπτεμβρίου 2003 (υπόθεση R 174/2002 2).*

2) *Καταδικάζει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.*

3) *Η παρεμβαίνουσα φέρει τα έξοδά της.*

[1] ΕΕ C 35 της 7.2.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 30ής Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-439/03, Ulrike Eppe κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1]

(Γενικός διαγωνισμός — Μη αποδοχή στις εξετάσεις — Απαιτούμενη επαγγελματική πείρα)

(2005/C 217/85)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-439/03, Ulrike Eppe, κάτοικος Αννόβερου (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον W. Klöber, δικηγόρο, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: J. de Wachter και N. Lorenz, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο την ακύρωση, αφενός, των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού EUR/A/167/02 της 24ης Φεβρουαρίου και της 28ης Απριλίου 2003, και, αφετέρου, της αποφάσεως της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) της 17ης Σεπτεμβρίου 2003, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 30 Ιουνίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Έκαστος διάδικος θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του, περιλαμβανομένων των εξόδων που αφορούν τις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.*

[1] ΕΕ C 94 της 17.4.2004

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση T-9/04, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1]

(Υπάλληλοι — Κοινωνική ασφάλιση — Ατύχημα — Άρθρο 73 του ΚΥΚ — Παραδεκτό — Αιτιολογία)

(2005/C 217/86)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-9/04, Luigi Marcuccio, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Tricase (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους M. Di Stefano και A. Distante, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Berardis-Kayser, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με κύριο αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της σιωπηρής απόφασης της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 3 Δεκεμβρίου 2002 προκειμένου να επιτύχει την αναγνώριση ατυχήματος κατά το άρθρο 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές· γραμματέας J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Ιουλίου 2005, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της αιτήσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 3 Δεκεμβρίου 2002 προκειμένου να επιτύχει την αναγνώριση ατυχήματος κατά το άρθρο 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

2) *Απορρίπτει τα αιτήματα περί διατάξεως αποδείξεων από το Πρωτοδικείο.*

3) *Η προσφυγή είναι απαράδεκτη κατά τα λοιπά.*

4) *Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 85 της 3.4.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 6ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση T-148/04, TQ3 Travel Solutions Belgium SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1]

(Δημόσιες συμβάσεις παροχής υπηρεσιών — Κοινοτική διαδικασία προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών — Παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου για τις μετακινήσεις των υπαλλήλων των θεσμικών οργάνων)

(2005/C 217/87)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-148/04, **TQ3 Travel Solutions Belgium SA,** με έδρα το Mechelen (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη, αρχικώς, από τους R. Ergec και K. Möric και, εν συνεχεία, από τον B. Lissoir, δικηγόρους, κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (εκπρόσωποι: L. Parpala και E. Manhaeve), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζομένης από τη **Wagon-Lits Travel SA,** με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους F. Herbert, H. Van Peer, δικηγόρους, και D. Harrison, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο, αφενός, αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής περί μη κατακυρώσεως στην προσφεύγουσα-ενάγουσα του φέροντος αριθμό 1 έργου το οποίο αφορούσε η προκήρυξη 2003/S 143 129409, για την παροχή υπηρεσιών ταξιδιωτικού πρακτορείου, και περί κατακυρώσεως του έργου αυτού σε άλλη επιχείρηση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα κατόπιν της απορρίψεως της προσφοράς της, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, N. J. Forwood και Σ. Παπασάββα, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 6 Ιουλίου 2005 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.*

2) *Καταδικάζει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.*

[1] ΕΕ C 179 της 10.7.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-361/02, Deutsche Bahn AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1]

(Κρατικές ενισχύσεις — Καταγγελία ανταγωνιστή — Προσφυγή κατά παραλείψεως — Λήψη θέσης — Προδήλως απαράδεκτο)

(2005/C 217/88)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-361/02, Deutsche Bahn AG, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο M. Schütte, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz και V. Di Bucci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), υποστηριζόμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: A.-M. Colaert και F. Florindo Gijón), με αντικείμενο προσφυγή κατά παραλείψεως διώκουσας να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρέλειψε παρανόμως να αποφανθεί επί καταγγελίας που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 5 Ιουλίου 2002, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο, J. D. Cooke, R. García-Valdecasas, I. Labucka και V. Trstenjak, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 20 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.

2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.

[1] ΕΕ C 44 της 22.2.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-384/03, Reti Televisive Italiane SpA (RTI) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) [1]

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση δίκης)

(2005/C 217/89)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-384/03, Reti Televisive Italiane SpA (RTI), με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους G. Floridia και R. Floridia, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: O. Montalto και M. Luce Capostagno), έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η Microarea SpA, με έδρα τη Γένουα (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο E. Itri, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 11ης Σεπτεμβρίου 2003 (υπόθεση R 894/2002-1), σχετικής με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Reti Televisive Italiane και Microaerea SpA, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, J. Azizi και E. Cremona, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 27 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως.

2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

[1] ΕΕ C 21 της 24.1.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 28ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-158/04, Erich Drazdansky κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) [1]

(Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως του φωνητικού κοινοτικού σήματος «UUP'S» — Προηγούμενα εθνικά φωνητικά σήματα UP — Απόρριψη αιτήματος περί αποκαταστάσεως των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση — Άρθρο 78, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Προσφυγή προδήλως στερούμενη νόμιμης βάσης)

(2005/C 217/90)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-158/04, Erich Drazdansky, κάτοικος Wiener Neustadt (Αυστρία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο A.M. Leeb, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: G. Schneider), όπου ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου, ήταν η The Concentrate Manufacturing Company of Ireland (Seven-Up International), με έδρα το Hamilton (Βερμούδες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο M. de Justo Bailey, με αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Μαρτίου 2004 (υπόθεση R 611/2003-2), σχετικής με διαδικασία ανακοπής μεταξύ του M. Drazdansky και της εταιρίας The Concentrate Manufacturing Company of Ireland, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον H. Legal, πρόεδρο, την P. Lindh και τον V. Vadapalas, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 28 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.*

[1] ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 28ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-170/04, FederDoc κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1]

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 316/2004 — Κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς — Καθεστώς των παραδοσιακών ενδείξεων — Νομικά πρόσωπα — Πρόσωπα τα οποία μια πράξη αφορά ατομικά — Απαράδεκτο)

(2005/C 217/91)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-170/04, Confederazione nazionale dei consorzi volontari per la tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche tipiche dei vini italiani (FederDoc), με έδρα τη Ρώμη (Ιταλία), Consorzio per la tutela dei vini Valpolicella, με έδρα το San Floriano (Ιταλία), Consorzio tutela denominazione Frascati Soc. consortile coop. rl, έδρα το Frascati (Ιταλία), Consorzio del vino Brunello di Montalcino, με έδρα το Montalcino (Ιταλία), Cantina cooperativa di Montefiascone Soc. coop. rl, με έδρα το Montefiascone (Ιταλία), Azienda agricola Ruggiero Giuseppa «Masseria Felicia» Snc, με έδρα το Carano di Sessa A. (Ιταλία), Michele Moio fu Luigi Srl, με έδρα το Mondragone (Ιταλία), Consorzio vino Chianti Classico, με έδρα τη Radda in Chianti (Ιταλία), Consorzio tutela vini DOC Colli Piacentini, με έδρα την Plaisance (Ιταλία), Cantine grotta del sole Srl, με έδρα το Quarto (Ιταλία), Val Calore Soc. coop. rl, με έδρα το Castel San Lorenzo (Ιταλία), Consorzio tutela Morellino di Scansano, με έδρα το Scansano (Ιταλία), Consorzio tutela vini Gambellara DOC, με έδρα την Gambellara (Ιταλία), Consorzio tutela dei vini Soave e Recioto di Soave, με έδρα το Soave (Ιταλία), Azienda vitivinicola eredi Ing. Nicola Guglierame, με έδρα το Pornassio (Ιταλία), Cooperativa agricola di Riomaggiore, Manarola, Corniglia, Vernazza e Monterosso, με έδρα το Riomaggiore (Ιταλία), Consorzio per la tutela dei vini di Valtellina, με έδρα το Sondrio (Ιταλία), Consorzio tutela vini DOC «Breganze», με έδρα την Breganze (Ιταλία), Consorzio volontario per la tutela del vino Marsala, με έδρα την Marsala (Ιταλία),

Consorzio vini Valdichiana, με έδρα το Arezzo (Ιταλία), Consorzio del vino nobile di Montepulciano, με έδρα το Montepulciano (Ιταλία), εκπροσωπούμενοι από τους L. Spagnuolo Vigorita, P. Tanoni και R. Gandin, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Nolin και V. Di Bucci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτημα περί ολικής ή, επικουρικώς, μερικής ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 316/2004 της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 2004, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 753/2002 για τη θέσπιση ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1493/1999 του Συμβουλίου όσον αφορά την περιγραφή, την ονομασία, την παρουσίαση και την προστασία ορισμένων αμπελοοινικών προϊόντων (ΕΕ L 55, σ. 16), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Mengozzi και I. Wiszniewska-Białecka, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 28 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.*

2) *Οι προσφεύγοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα καθώς και αυτά της Επιτροπής.*

([1]) ΕΕ C 179 της 10.7.2004

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 29ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-254/04, Σπυρίδων Παππάς του Αθανασίου κατά της Επιτροπής των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ([1])

(Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Θέση γενικού γραμματέα της Επιτροπής Περιφερειών — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου ακυρώσασας απόφαση διορισμού — Ακύρωση από το θεσμικό όργανο της προκηρύξεως της θέσεως και κίνηση νέας διαδικασίας προσλήψεως)

(2005/C 217/92)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-254/04, Σπυρίδων Παππάς του Αθανασίου, κάτοικος Kraainem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο X. Gousta, κατά της Επιτροπής των Περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: P. Cervilla, επικουρούμενος από τον δικηγόρο B. Wägenbaur), με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της απόφασης της Επιτροπής Περιφερειών της 8ης Οκτωβρίου 2003 που ακύρωσε τη διαδικασία 2000/C 28 A/01 περί προσλήψεως γενικού γραμματέα της Επιτροπής Περιφερειών και κίνησε νέα διαδικασία για την ίδια θέση, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τον M. Jaeger, πρόεδρο, την V. Tiili και τον O. Czúcz, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 29 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως εν μέρει απαράδεκτη και ως εν μέρει στερούμενη προδήλως νομικής βάσεως.*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

([1]) ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-349/04, Parfümerie Douglas GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ([1])

(Κοινοτικό σήμα — Διαγραφή προηγούμενου σήματος — Κατάργηση δίκης)

(2005/C 217/93)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-349/04, Parfümerie Douglas GmbH, με έδρα το Hagen (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο C. Schumann, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: A. von Mühlendahl), όπου ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ υπήρξε ο Jürgen Heinz Douglas, κάτοικος Αμβούργου (Γερμανία), με αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος της 24ης Μαΐου 2004 (υπόθεση R 795/2002-4), σχετικής με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Parfümerie Douglas GmbH και Jürgen Heinz Douglas, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τον M. Vilaras, πρόεδρο, τους F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 27 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως.*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

(1) JO C 300 du 4.12.2004

4) *Το Συμβούλιο φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.*

(1) ΕΕ C 284 της 20.11.2004

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 28ης Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-386/04, Eridania Sadam SpA, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης — Καθεστώς τιμών — Κατανομή σε περιφέρειες — Ελλειμματικές ζώνες — Κατάταξη της Ιταλίας — Περίοδος εμπορίας 2004/2005 — Κανονισμός (ΕΚ) 1216/2004 — Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά και νομικά πρόσωπα — Απαράδεκτο)

(2005/C 217/94)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Στην υπόθεση T-386/04, Eridania Sadam SpA, με έδρα την Μπολόνια (Ιταλία), Italia Zuccheri SpA, με έδρα την Μπολόνια, Zuccherificio del Molise SpA, με έδρα το Termoli (Ιταλία), CO.PRO. B — Cooperativa produttori bieticoli Soc. coop. rl, με έδρα το Minerbio (Ιταλία), SFIR — Società fondiaria industriale romagnola SpA, με έδρα το Cesena (Ιταλία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους G. Pittalis, I. Vigliotti, G. M. Roberti, P. Ziotti και A. Franchi, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Cattabriga και L. Visaggio, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), υποστηριζομένης από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, (εκπρόσωπος: F. Ruggeri Laderchi), με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως του άρθρου 1, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΚ) 1216/2004 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 2004, για καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2004/2005 των παράγωγων τιμών παρέμβασης της λευκής ζάχαρης (ΕΕ L 232, σ. 25), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, E. Martins Ribeiro και K. Jürimäe, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 28 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.*

2) *Παρέλκει η απόφανση επί των αιτήσεων παρεμβάσεως της Associazione nazionale bieticoltori, του Consorzio nazionale bieticoltori και της Associazione bieticoltori italiani.*

3) *Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα καθώς και αυτά της Επιτροπής.*

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 1ης Ιουλίου 2005

στην υπόθεση T-482/04, KOMSA Kommunikation Sachsen AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (1)

(Κοινοτικό σήμα — Ανακοπή — Ανάκληση της ανακοπής — Κατάργηση δίκης)

(2005/C 217/95)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-482/04, KOMSA Kommunikation Sachsen AG, με έδρα το Hartmannsdorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο F. Hagemann, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: T. Eichenberg), έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν η Anders + Kern Präsentationssysteme GmbH & Co. KG, με έδρα το Norderstedt (Γερμανία), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος του ΓΕΕΑ της 6ης Σεπτεμβρίου 2004 (υπόθεση R 65/2003-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ KOMSA Kommunikation Sachsen AG και Anders + Kern Präsentationssysteme GmbH & Co. KG, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, R. García-Valdecasas και I. Labucka, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε την 1η Ιουλίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως.*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

(1) ΕΕ C 57 της 5.3.2005.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

της 22ας Ιουνίου 2005

στην υπόθεση T-171/05 R, Bart Nijs κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Υπάλληλοι — Αναστολή εκτελέσεως — Παραδεκτό)

(2005/C 217/96)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-171/05 R, Bart Nijs, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Bereldange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον F. Rollinger, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: T. Kennedy, J.-M. Stenier και G. Corstens, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο), με αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 2ας Δεκεμβρίου 2004, περί προαγωγής άλλου υπαλλήλου και όχι του προσφεύγοντα στη θέση του κύριου μεταφραστή, με κατάταξη στον βαθμό LA5, στην ολλανδική μονάδα της μεταφραστικής υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 22 Ιουνίου 2005 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.*

2) *Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.*

Προσφυγή της εταιρίας Alenia Marconi Systems S.p.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 10 Μαΐου 2005

(Υπόθεση T-186/05)

(2005/C 217/97)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Alenia Marconi Systems S.p.A, με έδρα τη Ρώμη, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Francesco Sciaudone, άσκησε στις 10 Μαΐου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1) να διαπιστώσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας λόγω της εκδόσεως της αποφάσεως της 12ης Φεβρουαρίου 2004·

2) να διαπιστώσει τις ζημίες που υπέστη η προσφεύγουσα κατόπιν της εν λόγω αποφάσεως, αποτιμώντας την σε 72,8 εκατομμύρια ευρώ·

3) να υποχρεώσει την Επιτροπή να της καταβάλει την εν λόγω αποζημίωση, καθώς και εξισωτικούς τόκους και τυχόν τόκους υπερημερίας·

4) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Με την παρούσα προσφυγή διώκεται να καταδικαστεί η Επιτροπή στην καταβολή αποζημιώσεως λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης για ζημίες που τυχόν διαπιστωθεί ότι προκλήθηκαν στην προσφεύγουσα, σύμφωνα με την οποία η καθής δεν άσκησε ορθά το καθήκον της προς εποπτεία που υπέχει σε θέματα ελέγχου εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού, εκδίδοντας την απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2004. Με την απόφαση αυτή, απορρίφθηκε η καταγγελία που είχε υποβάλει τότε η προσφεύγουσα υπό την επωνυμία Alenia Difesa, ως κλάδος της επιχειρήσεως FINMECCANICA S.p.A., λόγω της εικαζόμενης μη συνδρομής των προαπαιτουμένων για την εφαρμογή στην περίπτωση του Eurocontrol όρων των κοινοτικών κανόνων σε θέματα ανταγωνισμού, καθώς και μη επαρκών στοιχείων προς απόδειξη των αποτελουσών αντικείμενο της καταγγελίας καταχρήσεων.

Η ίδια απόφαση προσβλήθηκε από την ίδια προσφεύγουσα με την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως ([1]).

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται την παράβαση του άρθρου 82 της Συνθήκης επ' αφορμή της εκτιμήσεως της εφαρμογής του επί του Eurocontrol, παραβίαση της υποχρεώσεως εποπτείας επί της εφαρμογής των κανόνων περί ανταγωνισμού, παραβίαση της υποχρεώσεως αμερόληπτης και ενδελεχούς εξετάσεως της καταγγελίας, προσβολή των δικαιωμάτων της ως καταγγέλουσας, καθώς και παραβίαση της αρχής περί εύλογης διάρκειας της διοικητικής διαδικασίας.

([1]) Υπόθεση T-155/04, Alenia Marconi Systems κατά Επιτροπής (ΕΕ C 179 της 10.7.2004, σ.11).

Προσφυγή-αγωγή του Francisco Rossi Ferreras κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 9 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T-222/05)

(2005/C 217/98)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Francisco Rossi Ferreras, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τους Gilles Bounéou και Frédéric Frabetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 9 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της 22ας Ιουλίου 2004, η οποία επιβεβαίωσε την κατάρτιση της εκθέσεως εξελίξεως σταδιοδρομίας για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2003 έως 31 Δεκεμβρίου 2003, επικουρικώς δε, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την έκθεση εξελίξεως σταδιοδρομίας (REC) για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2003 έως 31 Δεκεμβρίου 2003,

— να επιδικάσει στον προσφεύγοντα, με κάθε επιφύλαξη τροποποιήσεως ή αυξήσεως, το ποσό των 100 000 ευρώ (εκατό χιλιάδων ευρώ) λόγω ηθικής βλάβης,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της Επιτροπής, βάλλει κατά της εκθέσεώς του εξελίξεως σταδιοδρομίας για την περίοδο αξιολογήσεως 2003, προβάλλοντας παράβαση των άρθρων 5, 7 και 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ) καθώς και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως. Ισχυρίζεται επίσης ότι υπήρξε θύμα ηθικής παρενοχλήσεως εκ μέρους του προϊσταμένου του.

Αγωγή αποζημιώσεως της CAMAR Srl κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T- 223/05)

(2005/C 217/99)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η CAMAR Srl, με έδρα τη Φλωρεντία (Ιταλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Wilma Viscardini, Simonetta Donà και Mariano Paolin, άσκησε στις 8 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με την οποία ζητεί να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην αποκατάσταση ζημίας βάσει των προταθέντων από την ενάγουσα κριτηρίων ή βάσει των κριτηρίων που το Πρωτοδικείο θα κρίνει κατάλληλα εν αναμονή και της εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως επί της υποθέσεως T-260/97.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να υποχρεώσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων να αποκαταστήσει τη ζημία –την οποία η ενάγουσα υπέστη λόγω της παράνομης παραλείψεως της Επιτροπής να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα κατά άρθρο 30 του κανονισμού 404/93 του Συμβουλίου, διαπιστωθείσας με την απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουνίου 2000, T-79/96– βάσει των προταθέντων από την ενάγουσα κριτηρίων ή βάσει των κριτηρίων που το Πρωτοδικείο θα κρίνει κατάλληλα εν αναμονή και της εκδόσεως της οριστικής αποφάσεως επί της υποθέσεως T-260/97.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Με την παρούσα αγωγή, η ενάγουσα διατυπώνει εκ νέου το αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που υπέστη το οποίο είχε διατυπώσει στο πλαίσιο της υποθέσεως T-79/96, CAMAR κατά Επιτροπής [1].

Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, με την απόφαση επί της υποθέσεως T-79/96, το Πρωτοδικείο, μολονότι αναγνώρισε τον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς της καθής–εναγομένης και δέχθηκε, συνακόλουθα, την προσφυγή καθό μέρος αφορούσε τη διαπίστωση της παραβάσεως, απέρριψε ως απαράδεκτη την αγωγή αποζημιώσεως λόγω αδυναμίας εκτιμήσεως, υπό τις τότε συνθήκες, της εκτάσεως της μελλοντικής ζημίας.

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται, κατά το πλείστον, με αυτούς της ως άνω υποθέσεως, καθώς με αυτούς της υποθέσεως T-457/04, CAMAR κατά Επιτροπής [2].

---

[1] Απόφαση της 8ης Ιουνίου 2000, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-79/96, T-260/97 και T-117/98 (Συλλογή 2000, σ. II-2173).

[2] ΕΕ C 31, της 5ης Φεβρουαρίου 2005, σ. 28.

Προσφυγή της Nomura Principal Investment Plc και της Nomura International Plc κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T-233/05)

(2005/C 217/100)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Nomura Principal Investment Plc και η Nomura International Plc, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τους C.-D. Ehlermann, F. Louis, A. Vallery και G. Axel Gutermuth, δικηγόρους, άσκησαν στις 23 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση D(2005) 3507 της Επιτροπής, της 13ης Απριλίου 2005, στο σύνολό της·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή, με την προσβαλλομένη απόφαση, επιβεβαίωσε την άρνησή της να επιτρέψει στις προσφεύγουσες την πρόσβαση σε αντίγραφο του μη απορρήτου κειμένου όλων των εγγράφων που συνελέγησαν κατά τη διαδικασία και τις έρευνες που κατέληξαν στην έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Ιουλίου 2004, στην υπόθεση κρατικής ενισχύσεως αριθ. CZ 46/2003 — Czech Republic — Investicní a postovní banka, a.s. (IPB)/Ceskoslovenská obchodní banka, a.s. (CSOB).

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή κακώς εφάρμοσε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 ([1]) σε όλα τα εν λόγω έγγραφα και ότι η Επιτροπή, μεταξύ άλλων, παρέλειψε να προβεί σε κατ' ιδίαν εκτίμηση του περιεχομένου των εγγράφων.

Όσον αφορά τα προερχόμενα από τις Τσεχικές αρχές έγγραφα και τα εσωτερικά έγγραφα της Επιτροπής, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε εσφαλμένως τις εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται περαιτέρω ότι η Επιτροπή έσφαλε αρνούμενη να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού και ότι η Επιτροπή παρέλειψε να παράσχει επαρκή αιτιολογία, σύμφωνα με το άρθρο 253 ΕΚ.

Τέλος, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι οι εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού δεν πρέπει να εφαρμοσθούν και ότι πρέπει να επιτραπεί η πρόσβαση στα έγγραφα χάριν του υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος για την προστασία της ακεραιότητας της πολιτικής της Κοινότητας περί κρατικών ενισχύσεων και της πολιτικής της Κοινότητας περί διευρύνσεως.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 145, σ. 43).

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-245/05)

(2005/C 217/101)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 4 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 19 Απριλίου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 723/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B499 004·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το εικονιστικό σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα, με μορφή εργαλείου για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 [1].

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-246/05)

(2005/C 217/102)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 4 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 19 Απριλίου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 730/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B498 717·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 4 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-247/05)

(2005/C 217/103)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 4 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 27 Απριλίου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 724/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B497 109·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το εικονιστικό σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα, με μορφή εργαλείου για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 ([1]).

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το τρισδιάστατο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα, με μορφή εργαλείου για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 ([1]).

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή της MP Temporärpersonal GmbH ProAction κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε την 1η Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-248/05)

(2005/C 217/104)

(Γλώσσα στην οποία έχει καταρτισθεί το δικόγραφο της προσφυγής: η αγγλική)

Η MP Temporärpersonal GmbH, με έδρα το Γκρατς (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τον M. Ciresa, δικηγόρο, άσκησε την 1η Ιουλίου 2005, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Manpower Inc, με έδρα το Milwaukee, Wisconsin (ΗΠΑ), μετέσχε επίσης στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών της 5ης Απριλίου 2005 (Υπόθεση R 124/2004-4);

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισθέν κοινοτικό σήμα το οποίο αφορά η αίτηση περί αναγνωρίσεως ακυρότητας:	Το λεκτικό σήμα I.T.@MANPOWER για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 16, 35, 38, 41 και 42 — Κοινοτικό σήμα αριθ. 861 559
Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος:	Manpower Inc.
Αιτών την αναγνώριση της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος:	MP Temporärpersonal GmbH
Λόγοι στους οποίους βασίζεται η αίτηση περί αναγνωρίσεως ακυρότητας:	Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ', δ' και ζ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου
Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως:	Απόρριψη της αιτήσεως περί αναγνωρίσεως ακυρότητας
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
Ισχυρισμοί:	Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ', δ' και ζ', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου

Προσφυγή — αγωγή της Tineke Duyster κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 30 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T-249/05)

(2005/C 217/105)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Tineke Duyster, κάτοικος Oetrange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο W. H. A. M. van den Muijsenbergh, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 30 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή — αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα — ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής της 6ης Απριλίου 2005·

2. να ακυρώσει την απόφαση χορηγήσεως γονικής άδειας από την 1η Νοεμβρίου 2004 μέχρι τις 30 Απριλίου 2005 και/ή το εκκαθαριστικό σημείωμα των αποδοχών του Νοεμβρίου του 2004 και/ή την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 2004 να μη λάβει υπόψη την αίτηση αναβολής ή ανακλήσεως της γονικής άδειας·

3. να αναγνωρίσει ότι η προσφεύγουσα έχει από την 1η Νοεμβρίου 2004 μέχρι τις 30 Απριλίου 2005 όλα τα δικαιώματα που συνδέονται με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων ενός κοινοτικού υπαλλήλου και ότι επομένως πρέπει, μεταξύ άλλων, να καταβληθούν αναδρομικώς οι αποδοχές που αντιστοιχούν στον βαθμό και στο κλιμάκιό της·

4. να ορίσει ότι οι αποδοχές αυτές πρέπει να καταβληθούν με επιτόκιο υπερημερίας·

5. να ορίσει ότι εξακολουθεί να μπορεί να ζητηθεί γονική άδεια σχετικά με τον γιό της (ακόμη και αν, όταν εκδοθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου, ο γιος θα είναι ή θα κοντεύει να είναι μεγαλύτερος των 12 ετών), εφόσον η μη αποδοχή της αιτήσεως που είχε υποβληθεί πρέπει να προσαφθεί στην Επιτροπή· ή, επικουρικώς, ότι, εφόσον η αδυναμία λήψεως γονικής άδειας σχετικά με τον γιό της πρέπει να προσαφθεί στην Επιτροπή, πρέπει να καταβληθεί αποζημίωση που να αντιστοιχεί στην απώλεια παροχών για γονική άδεια, στην απώλεια ασφαλίσεως, αρχαιότητας και συντάξιμου χρόνου, στη μη κατάρτιση εκθέσεων βαθμολογίας και στην απώλεια ευκαιριών προαγωγής, που όλα αυτά μπορεί να θεωρηθεί ότι ανέρχονται σε 27 000 ευρώ ή, επικουρικότερα, ότι, όσον αφορά το χρονικό διάστημα της μη ληφθείσας γονικής άδειας, πρέπει για κάθε μήνα να καταβληθεί αποζημίωση 800 ευρώ λόγω απωλείας γονικού επιδόματος, 100 ευρώ λόγω απωλείας ασφαλίσεως και 1 200 ευρώ λόγω απωλείας συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων·

6. να ορίσει ότι πρέπει να της καταβληθεί το ποσό των 2 500 ευρώ ως αποζημίωση για την αβεβαιότητα στην οποία περιήλθε σχετικά με την υπηρεσιακή της κατάσταση και ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που απέρρευσε από την αβεβαιότητα αυτή·

7. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προσφεύγουσα ζήτησε τη χορήγηση γονικής άδειας για το διάστημα από τις 8 Νοεμβρίου 2004 μέχρι τις 7 Μαΐου 2005. Σε συνέχεια της αιτήσεως αυτής, η Επιτροπή χορήγησε στην προσφεύγουσα γονική άδεια από την 1η Νοεμβρίου 2004 μέχρι τις 30 Απριλίου 2005.

Η προσφεύγουσα αναφέρει ότι σχετικά με την αίτηση γονικής άδειας από τις 8 Νοεμβρίου 2004 μέχρι τις 7 Μαΐου 2005 δεν της κοινοποιήθηκε ρητή απορριπτική απόφαση και ως εκ τούτου συνήγαγε ότι η αίτησή της απορρίφθηκε σιωπηρώς. Περαιτέρω, αναφέρει ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι δεν προσέβαλε την απορριπτική αυτή απόφαση και δεν υπέβαλε άλλη αίτηση, κατά το χρονικό διάστημα από την 1η Νοεμβρίου 2004 μέχρι τις 30 Απριλίου 2005 άσκησε τα καθήκοντά της ως κοινοτικού υπαλλήλου και έτσι έχει δικαίωμα να λάβει όλα τα οφέλη που συνδέονται με την άσκηση των καθηκόντων της.

Προς στήριξη της προσφυγής — αγωγής της, ισχυρίζεται επίσης ότι η απόφαση χορηγήσεως γονικής άδειας από την 1η Νοεμβρίου 2004 μέχρι τις 30 Απριλίου 2005 αντίκειται στην αρχή της ισότητας, στην αρχή της βεβαιότητας δικαίου, στο άρθρο 42α του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (στο εξής: ΚΥΚ), καθώς και στα άρθρα 25, 26, 35, 36 και 62 του ΚΥΚ.

Προσφυγή της European Dynamics S.A. κατά της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 24 Ιουνίου 2005

(Υπόθεση T-250/05)

(2005/C 217/106)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η European Dynamics S.A., με έδρα την Αθήνα (Ελλάδα), εκπροσωπούμενη από τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο, άσκησε στις 24 Ιουνίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: OPOCE).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του OPOCE με την οποία η προσφορά της προσφεύγουσας κρίθηκε μη ικανοποιητική και η σύμβαση ανατέθηκε στον επιτυχόντα επιχειρηματία·

— να καταδικάσει το OPOCE στα σχετικά με την υπό κρίση προσφυγή δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, ακόμη και αν η προσφυγή απορριφθεί.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα εταιρεία υπέβαλε προσφορά ανταποκρινόμενη στην πρόσκληση για υποβολή προσφορών του OPOCE υπ' αριθ. 6019-1 για την παροχή υπηρεσιών σχετικά με τη Συλλογή, την Παραγωγή και τη Διάδοση Ηλεκτρονικών Εκδόσεων, και ιδίως του Συμπληρώματος της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ σειρά S). Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η προσφορά της προσφεύγουσας απορρίφθηκε και η σύμβαση ανατέθηκε σε άλλον υποβαλόντα προσφορά.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη κατά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον το OPOCE δεν ανέλαβε πρωτοβουλία προκειμένου να διευκρινίσει και να επιλύσει ένα πρόβλημα το οποίο γνωστοποιήθηκε στο OPOCE από την προσφεύγουσα και το οποίο συνίσταται, συγκεκριμένα στο ότι μόνον ένας πολύ περιορισμένος αριθμός εταιρειών, που παράγουν CD-ROMς και είναι εγκατεστημένες σε ακτίνα περίπου δύο ωρών από το Λουξεμβούργο, μπορούσε να παράσχει την απαιτούμενη ποσότητα εντός του επιβαλλόμενη από την πρόσκληση για υποβολή προσφορών πλαισίου και στο ότι, κατ' αυτόν τον τρόπο οι υποβαλόντες προσφορά ήσαν υποχρεωμένοι να καταθέτουν προσφορές σε συνεργασία με τις ως άνω εταιρείες και, ως εκ τούτου, να συνδέονται με αυτές σε ζητήματα τιμών και ποιότητας. Κατά την προσφεύγουσα, υπήρχαν ορισμένες εναλλακτικές λύσεις, αλλά το OPOCE δεν προέβη σε καμία ενέργεια και τούτο οδήγησε σε μία κατάσταση στην οποία μόνο μία προσφορά μπορούσε να γίνει δεκτή ως πληρούσα τα κριτήρια τεχνικής αξιολογήσεως.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επικαλείται δύο φερόμενα ως προφανή σφάλματα εκτιμήσεως της εκθέσεων αξιολογήσεως, ήτοι το ότι θεωρήθηκε εσφαλμένως ότι η τιμή που προσέφερε η προσφεύγουσα ήταν περίπου 800 000 ευρώ υψηλότερη από εκείνη που όντως προσέφερε η προσφεύγουσα και το ότι επισημάνθηκε, επίσης εσφαλμένως, ότι η παραγωγή δεν φαινόταν εφικτή και ότι δεν υπήρχαν πληροφορίες, στην προσφορά, ως προς το CD-ROM.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω μη παροχής της κατάλληλης ενημερώσεως και λόγω ελλείψεως αιτιολογίας.

Προσφυγή της Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, S.A., κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε την 1η Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-251/05)

(2005/C 217/107)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

Η Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, S.A., με έδρα τη Λισσαβόνα (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους C. Botelho Moniz και E. Maia Cadete, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, την 1η Ιουλίου 2005, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

1. να ακυρώσει την απόφαση C(2005)1236 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 14ης Απριλίου 2005, «περί μειώσεως του ποσού της συνδρομής που είχε χορηγήσει το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο στον φορέα» Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, Lda. «με την απόφαση της Επιτροπής C(89)0570 της 22ας Μαρτίου 1989»·

2. να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση ουσιωδών τύπων, λόγω μη τηρήσεως της τυπικής διαδικασίας εκδόσεως αποφάσεως της Επιτροπής και λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως·

παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η προσβαλλόμενη πράξη αφίσταται, σε κατεύθυνση δυσμενή για την προσφεύγουσα, από την προηγηθείσα πράξη, η οποία βεβαίωνε ότι τα στοιχεία που είχε υποβάλει η προσφεύγουσα με την αίτηση πληρωμής υπολοίπου ήσαν, πραγματικώς και λογιστικώς, ακριβή·

πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των σχετικών με τις δαπάνες δικαιολογητικών εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα, και

παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, όσον αφορά τους νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς που προβάλλονται προς αιτιολόγηση της μειώσεως της συνδρομής, περί της οποίας διαλαμβάνει η προσβαλλόμενη απόφαση.

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 8 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-255/05)

(2005/C 217/108)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 8 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 27 Απριλίου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 722/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B503 468·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το εικονιστικό σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα, με μορφή εργαλείου για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 ([1]).

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-259/05)

(2005/C 217/109)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Miguel Muñoz Pérez, άσκησε στις 8 Ιουλίου 2005 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2005/354/ΕΚ ([1]) της 29ης Απριλίου 2005, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων,

— να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως 2005/354/ΕΚ της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2005, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων. Ειδικότερα, τα τμήματα της αποφάσεως αυτής που προσβάλλονται είναι τα εξής:

— Επιβολή διορθώσεως ποσοστού 100 % των δαπανών που δηλώθηκαν στις ενισχύσεις προς την παραγωγή υφαντικού λίνου κατά τις περιόδους 1998/1999 και 1999/2000. Σύμφωνα με το προσφεύγον, δεν συντρέχουν οι παρατυπίες που θα δικαιολογούσαν την επιβολή τέτοιας διορθώσεως, δεδομένου ότι:

  — Η διόρθωση του 100 % των δαπανών έχει εξαιρετικό χαρακτήρα, ο οποίος δεν τεκμηριώθηκε από την Επιτροπή.

  — Η έκθεση του OLAF στην οποία βασίστηκε η Επιτροπή πάσχει σοβαρά τεχνικά ελαττώματα που δεν επιτρέπουν τη γενίκευση των συμπερασμάτων του για το σύνολο του κλάδου του λίνου στην Ισπανία.

  — Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις ενέργειες των ισπανικών αρχών στον τομέα αυτόν και

  — Η Επιτροπή δεν δικαιολόγησε επαρκώς την έκταση της ζημίας που υπέστη ο κοινοτικός προϋπολογισμός ως συνέπεια των παρατυπιών στο σύστημα διαχειρίσεως των ενισχύσεων προς τον κλάδο του υφαντικού λίνου.

— Επιβολή διορθώσεως του 25 % των δηλωθεισών δαπανών στις ενισχύσεις προς την παραγωγή υφαντικού λίνου κατά τις περιόδους 1996/1997 και 1997/1998. Συναφώς προβάλλονται τα εξής:

  — Παράβαση ουσιώδους τύπου κατά τη διαδικασία επιβολής της δημοσιονομικής διορθώσεως, καθόσον δεν δόθηκε στο κράτος μέλος η δυνατότητα να παράσχει τα στοιχεία που ζήτησε η Επιτροπή πριν από τη διεξαγωγή της διμερούς συναντήσεως· και, επικουρικώς,

  — Ανυπαρξία παρατυπιών που να δικαιολογούν την επιβληθείσα δημοσιονομική διόρθωση, δεδομένου ότι η διόρθωση αυτή δεν μπορεί να βασίζεται στη μη επίτευξη των στόχων της ΚΟΑ του λίνου και της καννάβεως, όταν η ίδια η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι τηρήθηκαν όλες οι τυπικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση των ενισχύσεων.

— Επιβολή, όσον αφορά τις ενισχύσεις προς την παραγωγή καννάβεως, διορθώσεων 10 % και 25 % των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν στις περιόδους 1996/1997 και 1997/1998 αντιστοίχως. Επί του ζητήματος αυτού, προβάλλεται ως ελάττωμα ουσιώδους τύπου η μη τήρηση της υποχρεώσεως διεξαγωγής διμερούς συναντήσεως με το θιγόμενο κράτος μέλος. Επικουρικώς, προβάλλονται τα εξής:

  — Ανυπαρξία παραβάσεως που να δικαιολογεί την επιβολή της σχετικής διορθώσεως, καθόσον αυτή βασίζεται στη μη επίτευξη των στόχων της ΚΟΑ λίνου και καννάβεως, καθώς και σε αβάσιμη εξομοίωση της καταστάσεως του κλάδου του λίνου με αυτήν του κλάδου της καννάβεως, και

  — Ελλιπής αιτιολόγηση της αυξήσεως του ποσοστού διορθώσεως μεταξύ των περιόδων 1997 και 1998 και των περιόδων 1999 και 2000.

— Επιβολή, όσον αφορά τις αντισταθμιστικές ενισχύσεις για τις μπανάνες, διορθώσεως 5 % των δαπανών που αντιστοιχούν στην περίοδο 2000. Σχετικά με αυτό το τμήμα του δικογράφου της προσφυγής, η προσφεύγουσα αρνείται την ύπαρξη παρατυπιών που δικαιολογούν την επιβολή ποσοστού διορθώσεως.

([1]) ΕΕ L 112 της 3.5.2005, σ. 14.

Προσφυγή της Procter & Gamble Company κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-262/05)

(2005/C 217/110)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Procter & Gamble Company, με έδρα το Σινσινάτι, Οχάϊο (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο G. Kuipers, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), στις 18 Ιουλίου 2005, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 1ης Ιουνίου 2005 (υπόθεση R 1184/2004-1), καθόσον με την εν λόγω απόφαση κρίθηκε ότι το σήμα δεν πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Επίμαχο κοινοτικό σήμα:	Το τρισδιάστατο σήμα που αποτελείται από ένα τετράγωνο λευκό πλακίδιο που δείχνει ένα σχέδιο άνθους, πράσινου χρώματος, με έξι πέταλα για προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 3 (Λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ουσίες για πλύσιμο· παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση· σαπούνια […]) — αίτηση υπ' αριθ. 1 683 168
Απόφαση του εξεταστή:	Απόρριψη της αιτήσεως
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
Λόγοι ακυρώσεως:	Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 3ης Μαΐου 2005 (υπόθεση R 845/2004-1), καθόσον με την εν λόγω απόφαση κρίθηκε ότι το σήμα δεν πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Επίμαχο κοινοτικό σήμα:	Το τρισδιάστατο σήμα που αποτελείται από ένα τετράγωνο λευκό πλακίδιο που δείχνει ένα σχέδιο άνθους, ιώδους χρώματος, με τέσσερα πέταλα για προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 3 (Λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ουσίες για πλύσιμο· παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση· σαπούνια […]) — αίτηση υπ' αριθ. 1 683 713
Απόφαση του εξεταστή:	Απόρριψη της αιτήσεως
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
Λόγοι ακυρώσεως:	Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Προσφυγή της Procter & Gamble Company κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-263/05)

(2005/C 217/111)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Procter & Gamble Company, με έδρα το Σινσινάτι, Οχάϊο (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο G. Kuipers, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), στις 18 Ιουλίου 2005, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

Προσφυγή της The Procter & Gamble Company κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 18 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-264/05)

(2005/C 217/112)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η The Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati, Οχάιο (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο G. Kuipers, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 18 Ιουλίου 2005, προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 4ης Μαΐου 2005 (υπόθεση R 849/2004-1) στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι το επίμαχο σήμα δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση:	Τρισδιάστατο σήμα που αποτελείται από λευκή τετράγωνη ταμπλέτα φέρουσα το σχέδιο πράσινου άνθους με τέσσερα πέταλα για προϊόντα της κλάσεως 3 (λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ουσίες για πλύσιμο· παρασκευάσματα για καθαρισμό, στίλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση· σαπούνια …) –αίτηση υπ' αριθ. 1 684 059
Απόφαση του εξεταστή:	Απόρριψη της αιτήσεως
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Απόρριψη της προσφυγής
Νομικοί ισχυρισμοί:	Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-273/05)

(2005/C 217/113)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 3 Μαΐου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 786/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B623 589·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το έγχρωμο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 [1].

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-274/05)

(2005/C 217/114)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 3 Μαΐου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 788/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B622 318·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το έγχρωμο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 [1].

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-275/05)

(2005/C 217/115)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 3 Μαΐου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 789/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B622 136·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το έγχρωμο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 [1].

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-276/05)

(2005/C 217/116)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 3 Μαΐου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 791/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B623 555·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

(Υπόθεση T-277/05)

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το έγχρωμο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 ([1]).

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

(2005/C 217/117)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 3 Μαΐου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 791/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B623 555·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το έγχρωμο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 ([1]).

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-278/05)

(2005/C 217/118)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 3 Μαΐου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 792/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B623 688·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το έγχρωμο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 [1].

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-279/05)

(2005/C 217/119)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 3 Μαΐου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 793/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B622 300·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το έγχρωμο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 [1].

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Προσφυγή της Black & Decker Corporation κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), που ασκήθηκε στις 20 Ιουλίου 2005

(Υπόθεση T-280/05)

(2005/C 217/120)

(Γλώσσα στην οποία έχει συνταχθεί η προσφυγή: η αγγλική)

Η Black & Decker Corporation, με έδρα το Towson, Maryland (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον P. Harris, Solicitor, άσκησε στις 20 Ιουλίου 2005 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

Η Atlas Copco Aktiebolag, με έδρα τη Στοκχόλμη (Σουηδία), μετείχε επίσης στην ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασία.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 3 Μαΐου 2005 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου (υπόθεση R 794/2004-1)·

— να κρίνει απαράδεκτη τη διαδικασία ανακοπής B622 250·

— να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία και κατά την ενώπιον του Γραφείου προσφυγή της.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα:

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση:	Το έγχρωμο σήμα σε μαύρο και κίτρινο χρώμα για τα προϊόντα της κλάσης 7 (χειροκίνητα φορητά ηλεκτρικά εργαλεία κ.λπ.).
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Atlas Copco Aktiebolag
Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή διακριτικού γνωρίσματος:	Μη καταχωρισθέντα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα, που χρησιμοποιούνται στις συναλλαγές σε όλα τα κράτη μέλη για τα ηλεκτρικά εργαλεία.
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της ανακοπής ως απαράδεκτης.
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για εκ νέου εκδίκαση.
Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:	Ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ανακοπή έπρεπε να κριθεί απαράδεκτη καθόσον δεν προσδιορίζει με επαρκή σαφήνεια τα προηγούμενα σήματα και διακριτικά γνωρίσματα επί των οποίων βασίζεται, κατά παράβαση του κανόνα 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/1995 [1].

[1] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 303, της 15/12/1995, σ. 1).

Διαγραφή της υποθέσεως T -50/97 [1]

(2005/C 217/121)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-50/97, H. Buwalda κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

[1] ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -51/97 ([1])

(2005/C 217/122)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-51/97, G.J. Meijer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997.

Διαγραφή της υποθέσεως T -53/97 ([1])

(2005/C 217/123)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-53/97, B.J.G. Oude Kotte κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -54/97 ([1])

(2005/C 217/124)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-54/97, H.J. Leemkuil κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -55/97 ([1])

(2005/C 217/125)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-55/97, C.H.L. Wijnen κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -56/97 ([1])

(2005/C 217/126)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-56/97, W.C.G.M. Stoffelen κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -57/97 ([1])

(2005/C 217/127)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-57/97, R. Dusselaar κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων**.**

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -58/97 ([1])

(2005/C 217/128)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-58/97, H. Heringa κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -59/97 ([1])

(2005/C 217/129)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-59/97, A. Lukens Folkers κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -63/97 ([1])

(2005/C 217/130)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-63/97, P.J.M. Janssen κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -65/97 ([1])

(2005/C 217/131)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-65/97, Th.H.P. Neelen κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -66/97 ([1])

(2005/C 217/132)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-66/97, J.T.F.J. Op 't Veld κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -67/97 ([1])

(2005/C 217/133)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-67/97, J.P.M. Wolfs κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -69/97 ([1])

(2005/C 217/134)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-69/97, M.V. Diederen κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -145/97 ([1])

(2005/C 217/135)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 16ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-145/97, J.P.W. Vrecken κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 142 της 10.5.1997

Διαγραφή της υποθέσεως T -385/02 ([1])

(2005/C 217/136)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 10ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-385/02, Marta Andreasen κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 44 της 22.2.2003

Διαγραφή της υποθέσεως T -437/03 ([1])

(2005/C 217/137)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 7ης Ιουνίου 2005 ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-437/03, Anne-Marie Mathieu κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

([1]) ΕΕ C 59 της 6.3.2004

III

(Πληροφορίες)

(2005/C 217/138)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

ΕΕ C 205 της 20.8.2005

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

ΕΕ C 193 της 6.8.2005

ΕΕ C 182 της 23.7.2005

ΕΕ C 171 της 9.7.2005

ΕΕ C 155 της 25.6.2005

ΕΕ C 143 της 11.6.2005

ΕΕ C 132 της 28.5.2005

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex: http://europa.eu.int/eur-lex
CELEX: http://europa.eu.int/celex